Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 22 (278)
joi
30 mai
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

De ziua copiilor noștri

Violeta ZAMFIRESCU

Sînt copiii noștri. Se nasc tot mai sănătoși și mai viguroși, cresc înconjurați de dragostea noastră a tuturora, devin tot mai buni. Din primele minute ale sosirii lor pe lume au azi asigurate acele condiții de lumină pe care societatea noastră le-o hărăzește noilor generații.

Îi urmărim zilnic, în casă, în grădini și parcuri, pe drum, la școală, la serbări, la spectacole. Sînt ei, copiii noștri, la care ne uităm ca la soare. Ne străduim să le facem de aur fericitele zile ale copilăriei.

Pe banda istoriei pe care o va desfășura viitorul, imaginile din viața lor de azi vor fi mărturii ale unei copilării luminoase. Toate bunurile și frumusețile materiale le sînt puse la îndemînă. Bucuria de a trăi, avînd tot ce și-ar putea dori un copil, le este dăruită. Acesta e rodul cel mai frumos al orînduirii noastre, darul plin de dragoste al partidului care cu părintească grijă se ocupă de dezvoltarea lor în timp.

Cum să-i ridicăm pentru viitor mai cutezători și capabili să sporească avuțiile și frumusețile țării ?

Mă gîndesc deseori că, utilizînd marile comori educative ce se pun acum la dispoziția copiilor, pentru care anii de școlarizare s-au îmbogățit și în timp și în conținut, noi părinții, educatorii, artiștii avem datoria să privim și mai de aproape în sufletul lor. Supus schimbărilor biologice ale vîrstei, copilul are o suprasensibilitate de care uneori uităm. Să veghem cu grijă, să nu le umbrim calitățile fragede încă din oarbă dragoste necumpătată cumva sau din grabă diurnă sau din nepăsare, uitare și neînțelegere a psihologiei lor.

Comorile eticei noastre populare comorile eticei comuniste să le fie abecedarul de aur al copilăriei, cheile de platină cu care să-și deschidă viața. Să le canalizăm în așa fel virtuțile încît dragostea de muncă, cinstea, cuviința și iubirea față de om, față de țară, față de cuvîntul frumos, să constituie temelia solidă pe care să-și poată croi mai tîrziu destinul.

Să nu uităm nici o clipă că încrederea în sine, stăpînirea la mînie și bucuria de a gîndi, de la doi-trei ani se învață. Să le călăuzim pașii cu puterea exemplului și a răbdării în a le asculta cuvîntul, acel cuvînt care peste ani va păstra și continua în lume relațiile de omenie comunistă.

PREOCUPAREA PENTRU COMBATEREA EFECTELOR SECETEI NU TREBUIE SLĂBITĂ!

Avem surse pentru extinderea irigațiilor

CUM LE FOLOSIM?

Ofensiva împotriva efectelor dăunătoare ale secetei continuă cu intensitate sporită aproape în toate părțile țării. Forțe tot mai mari sînt îndreptate spre irigarea culturilor agricole, acțiune menită să compenseze lipsa de umiditate, să asigure plantelor condiții bune de creștere și dezvoltare. În condițiile specifice anului curent — așa cum s-a subliniat în recenta hotărîre a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la prevenirea și combaterea efectelor secetei — un accent deosebit trebuie pus și pe extinderea irigațiilor pe noi suprafețe, identificîndu-se și folosindu-se în acest scop toate sursele de apă.

Pe această temă, recent, am avut o convorbire cu ing. Petre SABIE, directorul general al Direcției generale de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și amenajări locale, din Consiliul Superior al Agriculturii.

În prezent — ne-a spus interlocutorul — se desfășoară în toate județele o amplă acțiune pentru descoperirea și punerea în valoare a resurselor menite să ducă la extinderea pe suprafețe cît mai mari a irigării culturilor agricole. Pe lîngă cele 423 000 hectare din sistemele amenajate, pe care s-a aplicat prima udare, datorită utilizării unor soluții provizorii s-a reușit să se ude în plus, pînă în prezent, peste 104 000 ha.

— Există posibilități pentru folosirea pe scară mai largă a unor soluții asemănătoare ?

— Da. Bunăoară în unele zone, ca, de exemplu, la Suraia în județul Vrancea, Caracal — județul Olt, Corbii Mari-Titu — județul Dîmbovița sînt făcute foraje pentru alimentare cu apă în scop industrial și care în prezent nu sînt exploatate. Prin impulsionarea dării în funcțiune a acestora s-ar putea iriga cîteva sute de hectare. Astfel de situații pot fi întîlnite și în alte părți ale țării. Există de asemenea, circa 300 de foraje pentru cercetări hidro-

Convorbire realizată de ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. a 2-a)

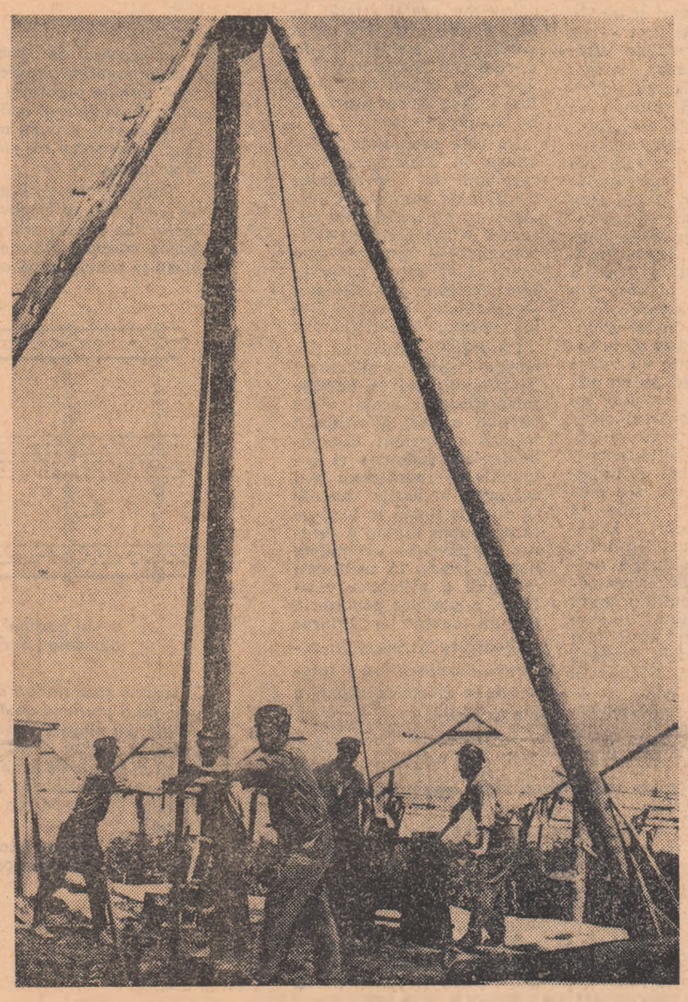

În lupta împotriva secetei se folosesc cele mai diverse mijloace ; în fotografie, la cooperativa agricolă din Berceni, județul Ilfov, se execută un foraj cu sprijinul întreprinderii de gospodărire a apelor București

Foto : C. DUMITRU

Măsuri pentru obținerea unor cantități mai mari de legume

În cooperativele agricole de producție și întreprinderi agricole de stat se desfășoară noi acțiuni pentru sporirea suprafețelor cultivate cu legume și a producției, în vederea obținerii unor cantități mai mari decît cele prevăzute. Potrivit ultimelor date primite de Consiliul Superior al Agriculturii, au mai rămas de însămînțat și plantat cu legume tîrzii în terenuri irigate 22 000 ha în unitățile agricole socialiste, lucrare ce se desfășoară în prezent și care trebuie grabnic terminată. **Pentru a se obține recolte mai mari, se vor cultiva succesiv, imediat după recoltarea legumelor timpurii, 40 000 ha îndeosebi cu tomate, varză și conopidă de toamnă, fasole păstăi, castraveți, diferite verdețuri,** pentru care sînt asigurate semințele necesare.

În județele cu pondere în cultura legumelor — Arad, Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Dolj, Ialomița, Ilfov, Olt, Prahova, Teleorman, Timiș și Tulcea — s-au cultivat pe terenuri neirigate 24 000 ha cu mazăre, fasole păstăi, ceapă, rădăcinoase, tomate, castraveți și varză de toamnă. Întrucît aceste suprafețe sînt în marea lor majoritate în județele afectate de secetă, iar producția lor a fost contractată, s-a stabilit să se cultive suplimentar cel puțin 20 000 ha în sisteme amenajate pentru irigat și cu surse sigure de apă. În acest scop, se identifică în prezent terenurile de pe care se recoltează mai devreme culturile de cîmp, pentru a fi cultivate apoi cu legume, se asigură semințele necesare și, totodată, se fac pregătiri pentru însămînțarea lor în condiții corespunzătoare.

Concomitent cu înfăptuirea acestor măsuri, trebuie să rămînă permanent în atenția specialiștilor, a conducerilor unităților agricole **efectuarea la vreme și corectă a udărilor la culturile de legume.** Este necesar ca, în continuare, **să se ia măsuri pentru executarea la timp a lucrărilor de îngrijire a culturilor și a celor de prevenire și combatere a dăunătorilor.** În perimetrele amenajate pentru irigat și în care sursele de apă nu mai sînt suficiente se vor aplica udări în exclusivitate pentru culturile de legume. Totodată, este necesar să se acorde întregul sprijin tuturor producătorilor de legume pentru a obține recolte cît mai mari.

O ACȚIUNE CARE NE SOLICITĂ ATENȚIA:

Asigurarea semințelor pentru recolta viitoare

Un proverb spune că ceea ce semeni, aceea culegi, punînd în evidență, în primul rînd, faptul că nu se poate obține o altă cultură decît aceea pe care ai semănat-o. Dar, nu trebuie uitată cealaltă latură, surprinsă, cu înțelepciune, în proverbul amintit : dacă folosești o sămînță proastă, de slabă calitate, nu poți să te aștepți la o producție bună. Bine cunoscut de toată lumea, acest adevăr este însă adeseori ignorat. Consecința : realizarea unor producții sub posibilități, la un preț de cost ridicat, eficiență redusă sau chiar pierderi. Ori, se știe prea bine că sămînța de soi este un factor de producție, care stă la îndemîna oricui. Cei care iau din timp măsuri pentru a produce și asigura semințe de soi, de calitate bună, obțin întotdeauna producții mari, atunci cînd adaugă bineînțeles, factorului sămînță o agrotehnică corespunzătoare.

Deși, în majoritatea cazurilor, în unitățile agricole s-a înțeles acest lucru, înțelegere concretizată în măsuri pentru producerea și folosirea unor semințe de calitate tot mai bună, se mai întîlnesc situații cînd o unitate vrînd să-și extindă suprafața destinată unei culturi, prevede acest lucru în plan, dar nu are asigurată sămînța necesară. Unitățile respective se adresează Consiliului Superior al Agriculturii. Uneori, aceste cereri de semințe se pot rezolva, dar alteori nu există posibilități și atunci se ajunge la compromisuri, substituiri de culturi, folosirea unor semințe necorespunzătoare, amestecuri etc. Există și un alt aspect : o serie de unități solicită cantități mult mai mari decît cele necesare, se fac mutații si cheltuieli, iar, în final, se constată că semințele respective nu sînt folosite decît parțial.

Cum trebuie să se procedeze pentru a se asigura toate semințele necesare însămînțărilor din anul viitor, avînd în vedere în special condițiile din acest an ?

Răspunsul este simplu : să se ia, încă de pe acum, unele măsuri practice, ușor de realizat. În primul rînd, unitățile trebuie să stabilească ce culturi vor avea în planul pe anul 1968/1969 și, în funcție de suprafețele ce se vor cultiva, să se fixeze necesarul

Ing. Dan AUREL
director în Consiliul Superior al Agriculturii

(Continuare în pag. a 3-a)

COORDONARE OPERATIVĂ, corespunzătoare cerințelor unităților

Ing. Valerian NEGOIȚĂ
directorul trustului zonal I.A.S.-Bacău

A trecut mai bine de un an de la apariția Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R., prin care unităților agricole de stat le-a fost creat un cadru organizatoric menit să îmbunătățească conducerea, planificarea și finanțarea acestui important sector de producție. Rezultatele superioare obținute pînă acum de către ferme și întreprinderi, atît în producție, cît și în domeniul economic-financiar, demonstrează cu prisosință justețea măsurilor stabilite de partid. Pentru a avea posibilitatea de coordonare, îndrumare și control cît mai eficace a activității întreprinderilor și a le sprijini în relațiile cu organele economice și de stat locale, de curînd au fost înființate trusturi zonale de I.A.S., premize ale unor viitoare centrale economice.

Trustul nostru coordonează și îndrumă activitatea unui număr de 16 întreprinderi agricole de stat, situate pe raza județelor Vrancea, Bacău, Neamț și Suceava. Ele totalizează 74 700 ha teren, din care 44 325 ha arabil, 6 953 ha ocupate cu vii și 3 075 ha cu livezi. Numărul de animale este, de asemenea, ridicat : 30 620 de taurine, 43 000 de porcine, 41 600 de ovine și 467 500 de păsări. Specializarea este încă destul de redusă : o întreprindere e spe-

(Continuare în pag. a 5-a)

Creșterea animalelor în gospodăriile personale

REZERVĂ IMPORTANTĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI DE CARNE

Ing. Cazimir MOLDOVAN
membru în Biroul permanent al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

În afara efectivelor de animale crescute în întreprinderile agricole de stat și în fermele cooperativelor agricole de producție, o sursă importantă de obținere a unor cantități sporite de carne, lapte, lînă și ouă o constituie extinderea creșterii animalelor în gospodăriile personale ale populației, ale membrilor cooperatori, ale țăranilor din localitățile necooperativizate. Pornind de la aceste posibilități, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, împreună cu Consiliul Superior al Agriculturii, au luat o serie de măsuri, dintre care cele mai importante se referă la producerea și difuzarea către gospodăriile personale ale membrilor cooperatori a 1 000 000 de purcei și 30 000 000 de pui de o zi, din care cel puțin 50 la sută să poată fi livrați către fondul de stat.

Plecînd de la particularitățile zoo-economice ale acestor specii — putere de înmulțire rapidă, precocitate, grad înalt de folosire a diferitelor resurse de furaje — s-a apreciat că traducerea în viață a acțiunii propuse poate asigura pieței, deci consumului populației, un plus de cel puțin 200—250 000 de tone de carne. Pînă la sfîrșitul lunii aprilie, cooperativele agricole au vîndut membrilor cooperatori și altor locuitori ai satelor circa 712 000 de purcei. În privința difuzării puilor la familiile cooperatorilor, rezultatele au fost și mai sînt încă sub nivelul posibilităților.

Nerealizarea sarcinilor propuse se datorește atît numărului de fătări la scroafe, cu mult mai redus față de cel planificat, cît și deficiențelor organizatorice în desfășurarea procesului de incubație. Așa se explică faptul că, în timp ce în județele Teleorman, Ilfov, Iași, Botoșani, s-au realizat sarcinile prevăzute, în altele ca Arad, Bacău, Bistrița-Năsăud, Brăila, Timiș, Constanța, Tulcea etc., nu s-a asigurat nici jumătate din numărul purceilor planificați. Cît privește difuzarea puilor, cu excepția județelor Arad, Buzău și Teleorman, unde planul s-a asigurat în întregime,

(Continuare în pag. a 2-a)

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

— Cine zicea că noi n-avem grijă de udări ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

Din sumar: ● *Întrebări și răspunsuri: CUM APLICĂM ERBICIDELE ÎN CULTURA VIȚEI DE VIE (pag. 3)* ● *Reportaj-anchetă: A RECÎȘTIGA ÎNCREDEREA OAMENILOR (pag.4)* ● *FACTORI CE CONDIȚIONEAZĂ OPTIMIZAREA STRUCTURII PRODUCȚIEI AGRICOLE (pag. 4)* ● *MĂSURA MĂSURILOR (pag. 5)* ● *INSTANTANEE ÎN ALB ȘI NEGRU (pag. 5)* ● *Raid-anchetă în județul Hunedoara: LA DRUM CU AUTOBUZUL... (pag. 6)*

PREOCUPAREA PENTRU COMBATEREA EFECTELOR SECETEI NU TREBUIE SLĂBITĂ!

EXTINDEREA IRIGAȚIILOR

(Urmare din pag. 1)

geologice, care pot contribui, la rîndul lor, la udarea în plus a unei suprafețe însemnate de teren.

În ultimii ani, în lunca Dunării și în partea de vest a țării au fost efectuate lucrări de desecare, care în condițiile actuale pot fi folosite cu bune rezultate la irigat. Prin pomparea apei din canalele de desecare se pot uda culturile aflate în apropierea lor, utilizîndu-se cu capacitatea maximă agregatele de aspersiune.

Necesitatea extinderii irigațiilor, în cadrul acțiunii de amenajări locale, impune, în condițiile acestei primăveri, luarea unor măsuri pentru explorarea și folosirea pe scară din ce în ce mai largă, la udarea culturilor, a apei subterane.

— Ce se întreprinde la ora actuală în această direcție?

— Utilizarea la irigații a apei subterane este practicată de mai multă vreme de cooperativele agricole Tomnatic, Comlošu Mare — județul Timiș, Șimand, Dorobanți și Arad — județul Arad, Valea Măcrișului și Satu Mare — județul Ilfov și altele. Acțiunea de captare și folosire a apelor subterane se va extinde și în alte județe. În acest scop au fost repartizate, de la diferite instituții și întreprinderi, în zonele unde se resimte mai acut efectul negativ al secetei, un număr de 100 de instalații de foraj; majoritatea lucrează momentan în județele Ialomița, Ilfov, Teleorman și Buzău. În aceste părți ale țării se prevede realizarea în prima etapă a 550 de foraje, cu ajutorul cărora se vor putea iriga circa 4 700 ha. Pe măsura terminării lucrărilor. utilajele vor fi dirijate și în alte zone. Trebuie menționat că la acțiunea de punere în valoare a apelor subterane participă un colectiv larg de specialiști din cadrul Comitetului de Stat al Geologiei, Consiliului Superior al Agriculturii, Comitetului de Stat al Apelor, Ministerului Petrolului, Ministerului Minelor etc. care avizează, coordonează și execută forajele respective. Pe lîngă forajele amintite se execută, cu sprijinul comandamentelor județene, foraje de mai mică adîncime, folosindu-se mijloace locale.

Nu este suficient ca aceste foraje să fie executate în bune condiții; unitățile agricole care folosesc apa subterană la irigat sînt datoare să țină seama de anumite reguli de exploatare rațională a acestor puțuri. Este vorba de respectarea debitului de pompare pentru a nu se produce înnisiparea forajelor și deteriorarea utilajelor, desnisipările periodice, evitarea înfundării puțurilor, în cazul cînd se execută diferite reparații la agregatele de pompare, și altele.

— Sîntem informați că nu peste tot amenajările și sursele de apă existente sînt folosite rațional. Care este cauza?

— În condițiile actuale, atenția trebuie îndreptată spre utilizarea cît mai chibzuită a apei, indiferent din ce sursă provine. Din constatările făcute pe teren, din datele existente la comandamentul central rezultă că nu toate unitățile folosesc la maximum amenajările și utilajele de irigat existente. Exemple pot fi întîlnite aproape în toate județele. Cu cîteva zile în urmă, la cooperativele agricole din comuna Radu Negru și Călărași, bunăoară, din județul Ialomița, instalațiile de pompare și udare erau folosite incomplet, numai 14—16 ore pe zi, din cauză că munca nu a fost organizată în trei schimburi. În unele locuri se mai face încă risipă de apă, aceasta pierzîndu-se pe parcurs pînă a ajunge la rădăcina plantelor. La I.A.S. Călărași, datorită faptului că n-au fost reparate anumite construcții hidrotehnice, canalele s-au rupt, apa revărsîndu-se pe terenul înconjurător.

La cele relatate pot fi adăugate lipsa unor utilaje, precum și alte defecțiuni organizatorice care stingheresc bunul mers al acțiunii de irigare. Este necesar ca atît comandamentele județene cît și cele comunale, conducerile unităților agricole să mobilizeze în măsură mai mare forțele existente pentru intensificarea ritmului irigațiilor.

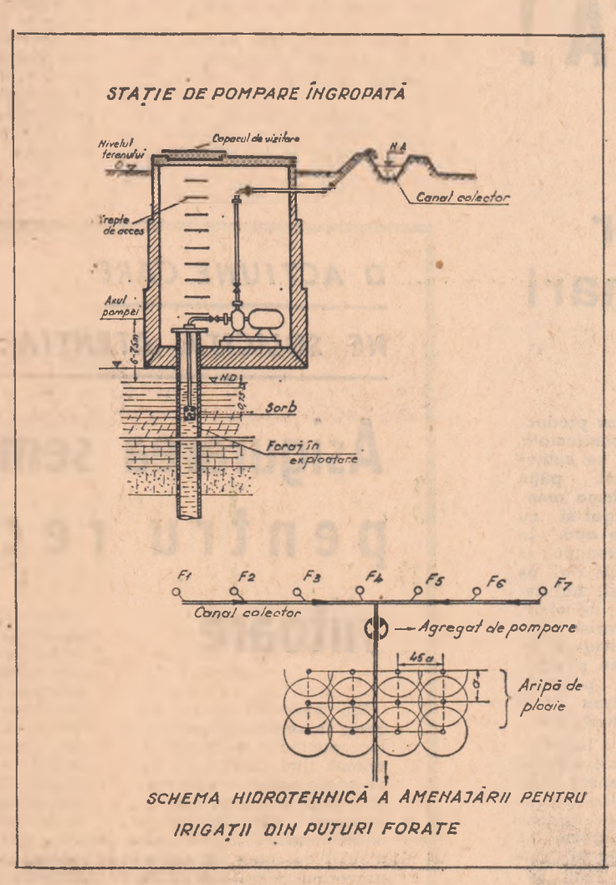

SCHEMA HIDROTEHNICĂ A AMENAJĂRII PENTRU IRIGAȚII DIN PUȚURI FORATE

MIJLOACELE EXISTENTE — UTILIZATE LA MAXIMUM!

În ultima vreme sosesc la redacție tot mai multe scrisori care ne vorbesc, în cuvinte emoționante, despre vasta acțiune întreprinsă pentru stăvilirea efectelor dăunătoare ale secetei. Ele descriu fapte ce ilustrează entuziasmul cu care mii de oameni ai muncii au răspuns chemării partidului. Zilele trecute — ne relata corespondentul nostru **Octavian Zus** — în jurul orașului Siret se născuse un adevărat șantier; sub îndrumarea organelor locale, peste 3 000 de oameni ai muncii, țărani cooperatori, elevi, tineri și vîrstnici, au ieșit la udatul culturilor agricole.

Este îmbucurător faptul că, sub îndrumarea specialiștilor, se caută noi surse pentru extinderea pe orice cale a irigării.

Alt corespondent — tovarășul **Gheorghe Cruceană** — ne scrie că în județul Argeș se folosește cu succes, mai ales în zonele din sud, apa din eleștee de unde ea este împinsă prin conducte și apoi împrăștiată de aspersoare peste plante. Așa se întîmplă la Teiu, Oarja, Bîrlogu, Gliganu, Șerbănești, Recea, Căldăraru, Costești și în alte localități. La cooperativa agricolă din Titești, același județ, prin săparea unor canale s-a izbutit să se irige, cu apă din rîul Tîrgului, încă 20—25 de hectare cu porumb și alte prășitoare.

Acțiunea împotriva efectelor dăunătoare ale secetei nu se desfășoară însă peste tot cu aceeași intensitate. Este adevărat că, în ultima perioadă, în unele zone ale țării au căzut ploi care au ameliorat starea plantelor. Există însă și județe unde, cu toate că precipitațiile căzute nu au reușit să refacă rezerva de umiditate din sol, ritmul în care se execută irigarea se menține la un nivel scăzut.

Din datele sosite la comandamentul central pentru prevenirea și combaterea efectelor secetei rezultă că, în ceea ce privește aplicarea udărilor, există între județe un decalaj mare. În unele părți ale țării — de exemplu, în județele Ilfov, Ialomița, Galați viteza zilnică la aplicarea udărilor continuă să rămînă sub posibilitățile existente. Situația aceasta se datorește, pe de o parte, întîrzierii dării în exploatare a suprafețelor planificate, iar, pe de alta, utilizării incomplete, neraționale a utilajelor de pompare și udare. Zilele trecute, la cooperativa agricolă din Bujoreni, județul Teleorman, de exemplu, cele opt aspersoare în loc să lucreze intens, ziua și noaptea, erau folosite cu foarte mari întreruperi; cele văzute la fața locului nu ne-au mirat, deoarece chiar în graficul de udare, întocmit de specialistul cooperativei și aprobat de consiliul de conducere, s-a prevăzut ca aspersoarele să funcționeze doar... 12—14 ore. Tovarășul Dumitru Ciobanu, președintele unității, ne explica cu seninătate că n-au putut asigura lucrul în schimburi. În ziua de 24 mai, în jurul orei 16,00, aspersoarele fuseseră oprite din cauză că oamenii au plecat la... ședință. Aceasta fără să mai punem la socoteală faptul că stația de pompare necesară irigării unei suprafețe de 300 de hectare, nu este nici pînă în prezent gata.

Asemenea exemple se pot întîlni și în alte județe. Nu de mult s-a constatat că în sistemul Crivăț-Radovanu-Căscioarele, din județul Ilfov, unde s-au executat, prin cooperare, lucrări necesare irigării unei suprafețe de circa 1 300 de hectare, apa din rîul Argeș în loc să fie folosită la udatul culturilor era dirijată în canalele de evacuare de la orezării; la cooperativa agricolă din Radovanu, utilajele de aspersiune n-au fost scoase în cîmp o bună bucată de vreme.

La cele semnalate se adaugă, în unele locuri, tărăgănare în executarea stațiilor de pompare și utilarea lor cu instalațiile necesare — îndeosebi cu electropompe — așa cum este cazul celor șapte cooperative agricole din sistemul Gorganu, la Dracea și Urlui, județul Teleorman etc.

Ce trebuie făcut în perioada imediat următoare? În primul rînd **se impune intensificarea, acolo unde nevoile o cer, a ritmului irigării culturilor. Comandamentele județene și comunale să coordoneze mai susținut acțiunile menite să ducă la darea în exploatare cît mai rapidă a tuturor suprafețelor amenajate pentru irigat, la utilizarea din plin a utilajelor existente, a surselor provizorii, într-un cuvînt a tuturor mijloacelor necesare în acțiunea de prevenire și combatere a efectelor negative ale secetei.**

F. NICOLAE

Buletin agrometeorologic

Între 22 și 24 mai a.c., vremea a fost ușor instabilă și călduroasă, iar între 24 și 27 mai, instabilă și răcoroasă, cu deosebire în jumătatea de nord a țării. Temperaturile medii zilnice au oscilat între 12° și 24°.

Precipitațiile căzute au avut o repartiție neuniformă pe teritoriu. Ele au fost mai abundente în jumătatea de est a Transilvaniei și cea mai mare parte a Moldovei. unde s-au măsurat de la 10 la 25 mm. În restul teritoriului, cantitățile au fost de 1—15mm, exceptînd Dobrogea și sud-estul Bărăganului unde au căzut cantități neînsemnate de apă, cu totul local.

La cerealele de toamnă, majoritatea lanurilor din jumătatea de sud a țării și cea mai mare parte a zonelor vestice se află în faza de desăvîrșire a maturității în lapte. În celelalte zone predomină fazele de înflorire și formare a bobului.

Culturile de primăvară se află în avans fenologic cu aproximativ 10—15 zile față de valorile medii pluriianuale. La floarea-soarelui se apropie de încheiere procesul de formare a frunzelor, declanșîndu-se faza de butonizare. La porumb predomină faza de 8—11 frunze în sud și 5—8 frunze în celelalte zone.

În stratul de sol de la 0—100 cm, rezervele de umiditate accesibilă plantelor la grîul de toamnă au oscilat între 0—40 mm (0—20 la sută din capacitate) în sudul Moldovei.

Timpul probabil pentru intervalul 30 V—6 VI 1968. Vreme în general instabilă, cu cerul variabil, mai mult noros. Vor cădea ploi temporare și sub formă de averse, însoțite local de descărcări electrice. Vîntul va sufla potrivit, izolat prezentînd intensificări de scurtă durată. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 8° și 16°, iar cele maxime între 20° și 28°.

Prognoze fenologice. Maturitatea cerealelor de toamnă se va desăvîrși în a doua decadă a lunii iunie pentru majoritatea zonelor de cîmpie din sud și în a treia decadă a lunii iunie în vestul și sudul Moldovei. În partea de est a Transilvaniei și în regiunile nordice, această fază se va desăvîrși în a doua decadă a lunii iulie.

Prognoza umidității solului. La culturile de toamnă rezervele de umiditate vor scădea cu 25—35 mm în estul și sudul țării și cu 15—25 mm în restul teritoriului, iar la porumb cu 15—25 mm în sudul țării și cu 10—15 mm în rest.

INOVAȚII — RAȚIONALIZĂRI

RECONDIȚIONAREA PÎNZELOR DE LA COMBINĂ

În procesul de reparare a combinelor, un loc important îl ocupă recondiționarea pînzelor transportoare. Unitățile agricole aplică, în prezent, diferite procedee mai mult sau mai puțin corespunzătoare atît din punct de vedere al calității, cît și al eficienței economice. În cele ce urmează vom expune modul în care recondiționăm noi pînze de la combină. Menționăm că, pînă la găsirea acestui procedeu, pînzele deteriorate erau scoase din uz.

Recondiționarea acestora constă în desprinderea șarnierelor și șipcilor de lemn, tăierea marginilor cu plotouri, curățirea pînzelor de agrafele rupte. Se croiesc pînzele care trebuie cusute, astfel încît să se obțină o lățime corespunzătoare lățimii pînzei ce se recondiționează. Cele două pînze se suprapun pe o porțiune de circa 150 mm (vezi figura) și se trag

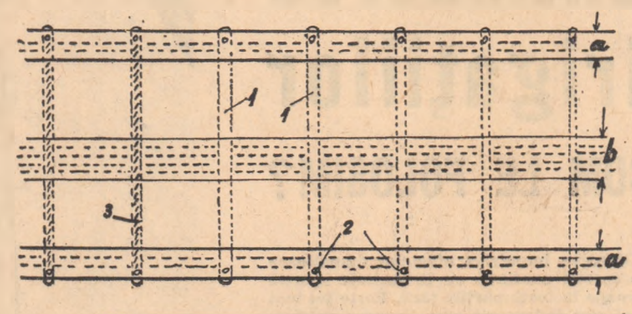

a—b) porțiuni de rînduri cusute; 1) șipci de lemn; 2) nituri de aluminiu; 3) rînd de agrafe.

la mașină șase rînduri de cusături cu o ață rezistentă. La cele două margini, pe o porțiune de 40 mm, pînza se îndoaie și se coase cu trei rînduri de ață. La pînzele inferioare se prind șipcile și șarnierele cu nituri de aluminiu și apoi se prind agrafele. În cazul pînzelor superioare se prind cu nituri șipcile de lemn și curelele de piele și se bat agrafele.

Costul materialelor și manoperei consumate pentru recondiționarea pînzelor este de 567 de lei, mai puțin cu 1 565 de lei față de costul pînzelor noi.

Această metodă poate fi aplicată în toate atelierele de reparații ale S.M.T. și întreprinderilor agricole de stat.

Ing. Eug. FRECĂUȚEANU
și Gh. PETROVICI
de la S.M.T. Cuza-Vodă, județul Ialomița

Prezența la muncă: sută la sută

Doar circa 500 din cele 3.250 de hectare de teren arabil, pe care le posedă unitatea noastră, nu sînt amenajate pentru irigat. La anul vom avea, cred, întreaga suprafață amenajată. A fost suficient să aplicăm o udare la grîu, în această primăvară săracă în precipitații, și efectul s-a văzut imediat.

Pînă în prezent, brigada mea a irigat culturile de pe 462 de hectare. Am udat cîte o dată grîul, orzul, soia, porumbul și floarea-soarelui și de două ori sfecla de zahăr. După udarea fiecărei culturi am dat și prașila de rigoare. Sfecla, cultură la care am efectuat și răritul, a fost prășită deci a doua oară.

Principalul factor care ne-a permis să executăm repede un mare volum de lucrări apreciate și sub raport calitativ, îl constituie organizarea și retribuirea muncii. Cooperatorii au ajuns la concluzia că pentru unitatea noastră nu-i absolut necesară repartizarea culturilor pe familii sau brațe de muncă. Ca atare, culturile au fost repartizate numai pe brigăzi și echipe, la nivelul ultimei formațiuni calculîndu-se și plata suplimentară pentru depășirea producției planificate.

Pentru ca sistemul acesta să nu ducă la nemulțumiri se cere ca între lucrările efectuate de membrii aceleiași echipe să nu existe diferențe de calitate. Am asigurat această cerință prin crearea de echipe omogene și printr-un control sistematic, în două faze. În prima, cooperatorii își verifică reciproc calitatea lucrărilor; aceasta le dă certitudinea că iau parte în egală măsură la depășirea sarcinilor de plan. Controlul propriu-zis este făcut de mine, împreună cu inginerul unității.

Se vorbește foarte mult de permanentizare în sectorul zootehnic. Dar, permanentizarea este tot atît de necesară și în brigăzile de cîmp. Cele cinci echipe din brigada pe care o conduc au de mulți ani o componență aproape neschimbată. Am asigurat, de asemenea, continuitatea în muncă a șefilor de echipă, conducătorilor de atelaje, motopompiștilor și vadagiilor. Toate acestea, la care se adaugă măsurarea corectă a muncii, ținerea exactă a evidenței și funcționarea ireproșabilă, de dimineața pînă seara, a celor trei grădinițe sezoniere pentru preșcolari, fac ca toți membrii brigăzii să vină zi de zi la muncă. Avem convingerea că irigînd culturile și efectuînd lucrările la timp vom obține recolte superioare celor planificate. Sperăm, totodată, să primim la ziua-muncă venituri bănești mai mari decît cele de anul trecut. Aceasta în ciuda faptului că la unele lucrări, între care și răritul sfeclei de zahăr, normele a trebuit să fie micșorate pentru a le pune de acord cu majoritatea normelor aplicate în unitate.

Grigore PĂTRAȘCU
brigadier de cîmp la cooperativa agricolă Scărișoara, județul Olt

NU NEGLIJĂM ASIGURAREA FURAJELOR

Cooperatorii din Mitocul Dragomirnei știu din proprie experiență cîtă importanță are baza furajeră în producția zootehnică. Acum cîțiva ani, din cauză că priveam cu oarecare superficialitate problema hranei animalelor, am avut destule greutăți, iar unitatea noastră nu reușea să obțină rezultate mai bune, mai ales în privința producției de lapte de vacă. Ne-am convins că oricît de productive ar fi animalele, dacă nu sînt furajate rațional nu numai că nu dau producția scontată dar pot fi chiar predispuse la boli. Am început, deci, să acționăm în așa fel încît paralel cu o întreținere corespunzătoare a animalelor să le asigurăm și o hrană suficientă, variată și bogată în substanțe hrănitoare.

Ca urmare, în ultima vreme, cooperativa noastră a întrecut unitățile fruntașe din zonă în ceea ce privește producția de lapte de vacă. În anul 1967, am obținut cîte 3 407 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, iar pînă acum s-a realizat mai mult de o treime din producția anului trecut, ceea ce, după cîte știm, ne situează primii pe județul Suceava. Alături de taurine, care constituie baza sectorului zootehnic al cooperativei noastre, mai creștem și 1 000 de oi.

Tuturor animalelor ne străduim să le asigurăm o hrană suficientă pentru tot timpul anului. O gospodărim bine, încît reușim să facem și economii și chiar rezerve pentru orice eventualitate. În prezent noi avem rămase din iarnă peste 100 de tone de fînuri și circa 50 de tone de paie balotate, bine depozitate.

Condițiile secetoase din primăvara acestui an ne-au determinat să sporim atenția în privința asigurării bazei furajere, așa încît am pus un mai mare accent pe pășunatul rațional, gospodărind cu atenție conveierul verde (vacile nu le mai pășunăm ci le administrăm la iesle masă verde cosită). În plus ne preocupăm să obținem mai multe recolte de pe aceeași suprafață. De aceea, după secară pentru masă verde (20 de ha), am însămînțat porumb pentru siloz; la fel vom face și după cele 20 de ha cultivate acum cu mazăre furajeră și borceag. Deoarece pe aproximativ 10 hectare de teren culturile au fost compromise din cauza secetei, am hotărît să le însămînțăm tot cu plante furajere.

Fînețele naturale și cultivate ocupă peste 300 de hectare și se bucură la noi de toată atenția. Ploile din ultima vreme au înviorat vegetația, iar de cîteva zile am început cositul lucernei. Lucrarea am și efectuat-o pe mai bine de 20 de hectare din cele 150 ocupate cu trifoliene. Pe măsură ce cositul avansează, fînul îl punem pe prepeleci, după care va fi transportat la depozitul de furaje, unde îl vom clădi în bune condiții.

În luna iunie vom strînge și o cantitate cît mai mare de frunzare pentru oi, în scopul de a economisi din celelalte furaje. De asemenea, consiliul de conducere al cooperativei noastre se preocupă să valorifice cît mai bine toate produsele secundare care urmează să se obțină (paiele, pleava, cocenii, frunzele și coletele de sfeclă de zahăr etc.) încît efectele secetei să nu se resimtă în producția animalelor, reușind astfel să realizăm veniturile planificate a le obține din acest sector.

Alexandru TĂNASE
președintele cooperativei agricole Mitocul Dragomirnei, județul Suceava

REZERVĂ IMPORTANTĂ de sporire a producției de carne

(Urmare din pag. 1)

în celelalte județe acțiunea este mult rămasă în urmă.

Analizînd posibilitățile de sporire continuă a producției de carne, Biroul Permanent al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție apreciază că atît uniunile cooperatiste, cît și consiliile de conducere ale unităților au desfășurat o slabă activitate organizatorică în atragerea rezervelor mari existente în gospodăriile personale ale membrilor cooperatori în realizarea acestei acțiuni. În recomandările recent elaborate se arată că **succesul acțiunii este strîns legat de cointeresarea cooperatorilor, de alegerea unor căi și practicarea unor metode diferite de la caz la caz, în raport cu condițiile locale, cu tradiția și dorința cooperatorilor, urmărindu-se ca, paralel cu preîntîmpinarea unor pierderi, să se realizeze învoieli reciproc avantajoase.** Se recomandă, de asemenea, ca învoiala dintre părțile contractante să fie finalizată într-un angajament scris, în care să se prevadă obligațiile ambelor părți.

După stabilirea gospodăriilor personale care consimt să crească porci sau păsări în spațiile proprii, consiliile de conducere au datoria să se îngrijească de asigurarea numărului de animale stabilite de comun acord (purcei la greutatea minimă de 15 kg și pui al căror număr trebuie să fie cu 10—12 la sută mai mare decît cel prevăzut, în vederea acoperirii eventualelor pierderi). În același timp, consiliile de conducere, cu sprijinul uniunilor cooperatiste județene și al cadrelor tehnice, vor trebui să ia măsuri hotărîte pentru **realizarea efectivelor matcă. O atenție deosebită trebuie acordată gospodăririi chibzuite a stocului de furaje și folosirii tuturor resurselor ocazionale, numai în acest fel putînd preîntîmpina eventualele efecte negative provocate de secetă.** Aceste măsuri se impun a fi luate la nivelul fiecărei unități. Aceasta cu atît mai mult, cu cît animalele crescute în condițiile prevăzute în recomandările elaborate de Biroul Permanent al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție sînt în afara sarcinilor de plan ale cooperativelor.

Pentru cazul în care, prin angajamentele încheiate, cooperativele au posibilitatea să asigure și furaje, recomandările elaborate prevăd și cantitățile necesare obținerii unui kg de greutate vie atît pentru porci, cît și pentru păsări. De asemenea, recomandările precizează modul de retribuire a muncii depuse pentru sporul obținut — zile-muncă și bani, bani sau cotă parte din producția realizată — precum și termenele la care urmează să fie livrate animalele contractate și la care cooperativele agricole au datoria să se achite integral de obligațiile asumate. La rîndul lor, cei care se angajează să crească animale au datoria să gospodărească cu grijă furajele primite, să se îngrijească de sănătatea animalelor și, bineînțeles, să le predea la termenul și la greutatea stabilită prin angajament.

În cazul retribuirii în bani, la vînzarea animalelor, cooperativa va acorda creșcătorului 19—20 la sută din contravaloarea sumei încasate pentru sporul realizat. Retribuirea în natură și bani se recomandă să fie aplicată acolo unde unul sau mai mulți asociați se obligă să îngrașe cel puțin 10 porci. În acest caz, la termenul prevăzut, contractanții vor preda numai 9 porci, unul, la greutatea medie a lotului, rămînînd drept plată pentru munca prestată. În plus, în asemenea cazuri, pentru fiecare kilogram de spor realizat și predat se propune și acordarea unei retribuții bănești de 0,50—0,55 lei. Aceleași forme de retribuire se pot acorda și în cazul creșterii păsărilor.

Cooperatorii care s-au angajat să crească porci sau păsări vor beneficia integral de contravaloarea sporului de greutate a animalelor, realizat în plus față de prevederile din angajamentul scris.

Recomandările elaborate cuprind indicații și pentru cazurile în care membrii cooperatori se angajează să crească animale folosind unele rezerve proprii de furaje (cartofi, dovleci, napi, sfeclă porumb etc.).

Ne aflăm într-o perioadă în care, printr-o muncă mai energică, conjugată cu o colaborare strînsă cu direcțiile agricole județene, se mai pot întreprinde o serie de măsuri importante care să asigure bunul mers al acțiunii. Este vorba în primul rînd de folosirea întregului efectiv de scroafe, de la care se poate obține o fătare și de utilizarea cu maximă eficiență a scroafelor matcă existente. O contribuție importantă în această direcție, prin organizarea și urmărirea cît mai atentă a procesului de reproducție, a modului de desfășurare a planului de montă și fătări, o pot aduce cadrele tehnice, inginerii zootehniști, agronomi și medicii veterinari. Este necesară, de asemenea, identificarea în continuare a tuturor fermelor de păsări indemne de boli, urmînd ca producția lor de ouă să fie dirijată către stațiunile de incubație, a căror capacitate trebuie folosită cît mai intens.

Alături de măsurile tehnico-organizatorice, care să-i asigure baza materială, **extinderea acestei acțiuni este legată de modul în care uniunile cooperatiste județene, în colaborare cu direcțiile agricole și celelalte organe locale interesate, vor reuși să demonstreze mai activ că îngrășarea animalelor în gospodăriile personale constituie o sursă importantă de venituri suplimentare ale membrilor cooperatori prin valorificarea superioară a rezervelor de care dispun și, în același timp, o contribuție de bază la creșterea producției de carne.**

PUNCTE DE VEDERE

Răspunzînd întrebărilor adresate de cîțiva cititori, revista noastră a publicat în nr. 12 din 21 martie articolul „Semănatul sfeclei de zahăr în buchete", în care se prezenta o metodă experimentată la I.C.C.P.T. Fundulea. Reluînd tema — metode de semănat sfecla de zahăr — dr. ing. Ion Popovici, directorul Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr — Brașov ne-a trimis recent un articol în care face o serie de precizări în legătură cu această problemă. Deși perioada semănatului sfeclei de zahăr este de mult depășită, revista noastră își face datoria publicîndu-i opiniile.

TENDINȚE ACTUALE ÎN SEMĂNATUL DE PRECIZIE AL SFECLEI DE ZAHĂR

Rentabilizarea culturii sfeclei de zahăr este strîns legată, printre altele, de folosirea pe scară cît mai largă a mijloacelor mecanizate de lucru. Crearea unor condiții care să satisfacă cerințele mecanizării lucrărilor și folosirea unui număr cît mai mic de brațe de muncă pe tot parcursul perioadei de vegetație începe chiar de la semănat.

Realizarea unei semănături dese, ca urmare a folosirii mașinii de cereale, duce implicit la necesitatea unui volum mare de muncă manuală pentru executarea răritului. Încercările de a reduce necesarul de brațe de muncă la rărit printr-un buchetat prealabil nu au dat rezultatele scontate deoarece îndepărtarea din buchet a plantelor de prisos cerea aceeași muncă manuală, istovitoare, din aceeași poziție incomodă ca și la rărit.

S-a dovedit necorespunzătoare și lăsarea în buchet a două plante apropiate una de alta, chiar la distanța de 3 cm între ele, deoarece în toate cazurile acestea au intrat în concurență, una din ele dezvoltîndu-se în detrimentul celeilalte. Or, este știut că, în general o sfeclă mare crește cu capul și coletul deasupra solului, în timp ce sfeclele mici rămîn cu coletul, la nivelul pămîntului. Lăsînd la o parte faptul că sfeclele mici au un conținut mai redus de zahăr (în multe țări sfecla cu diametrul sub 4 cm este considerată ca necomercializabilă), prezența în lan a unei populații atît de heterogene ca mărime produce mari greutăți la recoltatul mecanizat și mai ales la reglarea aparatului de decoletat. În timp ce sfeclele mari se decoletează normal, cele alăturate, mai mici, rămîn cu frunze, necesitînd lucrare de decoletare suplimentară (vezi figura). Multe din sfeclele mici rămîn pe cîmp, căzînd prin grătarul transportorului de la mașina de recoltat.

De aceea, buchetatul culturii de sfeclă de zahăr, ca lucrare premergătoare răritului, este o noțiune care a dispărut din practica fitotehnicienilor și cultivatorilor, în țări unde se obțin producții ce depășesc 35 t/ha ; cu atît mai mult se pare că nu poate fi vorba de un semănat în buchete.

Spre deosebire de alte plante de cultură, sfecla de zahăr prezintă unele particularități în faza de sămînță-plantulă, care constituie tot atîtea dificultăți pentru dezvoltarea plantei în devenire. Este cunoscută slaba putere de străbatere a solului a tinerelor plantule, care, spre deosebire de cereale, sînt lipsite de coleoptilele protectoare ale frunzelor cotiledonate. Cantitatea redusă de substanțe nutritive puse la dispoziția embrionului de către perisperm, este departe de a asigura apariția la suprafața solului a unor plantule viguroase, capabile să reziste numeroșilor factori nefavorabili ce pot interveni ulterior (dăunători, boli, buruieni, factori de climă etc), iar în unele situații, datorită formării scoarței, multe plante nu mai ajung la suprafață.

Iată de ce aprecierea valorii unei metode de semănat trebuie făcută ținîndu-se seama de toate aceste aspecte tehnice și economice. Din aceste motive, orientarea generală manifestată pe plan mondial este de a se trece la semănatul bob cu bob — semănatul de precizie — la distanțe de 4—12 cm între boabe, folosind o sămînță prelucrată (șlefuită, drajată) cu un înalt grad de germinație și monogermie. Semănatul de precizie nu exclude lucrarea manuală de rărit, dar o ușurează în foarte mare măsură, ea putîndu-se executa mult mai comod, din picioare, folosind săpăligi cu coadă lungă, cu lama de 14—15 cm.

Eliminarea totală a răritului se realizează prin semănatul direct al semințelor de sfeclă de zahăr, la locul definitiv, la distanța de 15 cm bob de bob. Pentru a putea realiza acest mod de însămînțare este necesară folosirea semințel genetic-monogermă, drajată.

În prezent în R.F.G. sfecla de zahăr se seamănă în mod curent la 8—10 cm pe rînd, folosindu-se 4—20 kg de sămînță la ha, lucrarea fiind urmată de un rărit la 24—28 cm, pentru a se realiza circa 70 de mii de plante la hectar. În acest scop sămînța este prelucrată ajungînd la o monogermie de 70—75 la sută. Sămînța genetic-monogermă dată de curînd în producție, are o monogermie de 90—95 la sută.

În Anglia mecanizarea lucrărilor la sfeclă este o veche preocupare, englezii fiind primii în Europa care au folosit încă din 1954 mașini de precizie și sămînță prelucrată. Totuși, așa cum s-a arătat la cea de a 18-a demonstrație de mecanizare a lucrărilor de primăvară pentru sfeclă, organizată de Ministerul Agriculturii din Anglia, în 1967, majoritatea însămînțărilor realizate în 1967 s-au făcut la 3—4 sau 6 cm bob de bob, deoarece se consideră că riscul unei răsăriri slabe este prea mare și semănatul la distanțe mai mari ar fi „prea scump" în asemenea cazuri.

Institutul tehnic al sfeclei industriale din Franța sfătuiește pe cultivatori (printr-un ghid practic editat în ianuarie 1968) să se familiarizeze progresiv cu noile metode de semănat la distanțe mai mari, înainte de a le generaliza pe suprafețe întinse. În Franța se consideră că distanța normală între boabe este aceea de 4—6 cm. Succesul unui semănat la 8—10 cm (de preferat la 8 cm), la care răritul se face cu multă ușurință cu săpăliga cu coada lungă, depinde de o sămînță cu o bună valoare culturală și de tratamente cu erbicide. În fine, semănatul la 12—14—16—18 cm (optimum 15 cm) considerat ca operație definitivă, cere o sămînță genetic monogermă și folosirea obligatorie a erbicidelor.

Exemple asemănătoare pot fi prezentate din majoritatea țărilor cultivatoare de sfeclă de zahăr și toate converg spre aceeași concluzie : **problema semănatului bob cu bob trebuie abordată cu multă seriozitate și insușită progresiv de către unitățile cultivatoare, paralel cu îmbunătățirea bazei materiale care deservește acest sector.**

În condițiile primăverilor frecvent secetoase din țara noastră și într-o etapă cînd încă este nevoie să se atragă atenția asupra necesității de a se realiza densitate optimă, chiar la plante mai puțin pretențioase ca sfecla, considerăm că nu trebuie să ne lăsăm atrași de mirajul unor economii antecalculate pe hîrtie. Aplaudăm noul numai atunci cînd acesta satisface majoritatea exigențelor, este susținut de date certe și evită riscurile care ar putea fi foarte costisitoare.

Dr. ing. Ion POPOVICI
directorul Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr — Brașov

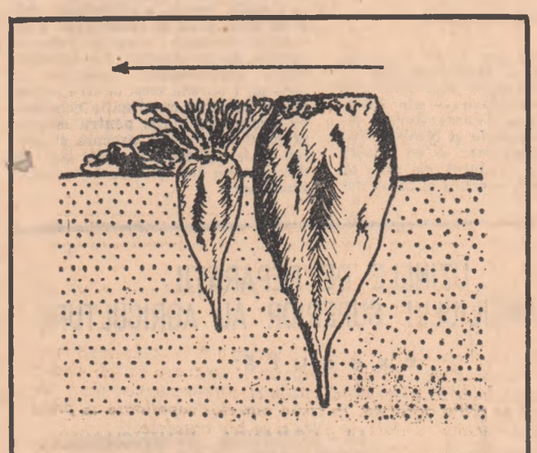

Decoletare necorespunzătoare, cînd două rădăcini de sfeclă sînt alăturate și dezvoltate neuniform.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Cercetări la Borzești

În laboratorul serviciului de cercetări din Combinatul chimic Borzești vor continua și în acest an lucrări privind studiul acțiunii biologice a produselor fito-farmaceutice sintetizate pe linie de cercetare, precum și controlul biologic al unor produse, cum sînt Detox 5, Heclotox 3 la sută, acidul 2,4 D etc.

În colaborare cu stațiunile experimentale Podu Iloaie și Iași vor fi efectuate — cu participarea specialiștilor din combinat — încercări asupra studiului eficacității biologice a pentaclornitrobenzenului în agricultură și a amestecurilor de pentaclornitrobenzen, lindan etc.

Se va conlucra, de asemenea, cu Institutul de cercetări pentru protecția plantelor București prin trimiterea unor produse fitofarmaceutice pentru determinarea activității biologice în vederea omologării acestora.

Noi elemente privind nutriția extraradiculară

Experiențe cu sfeclă de zahăr cultivată în condiții dirijate de nutriție și de regim de apă, în vase de vegetație, pe sol cernoziom degradat, de la Fundulea, au arătat eficiența îngrășării plantelor în fazele tîrzii de vegetație. Frunzele de sfeclă de zahăr au fost stropite cu 30—40 de zile înainte de recoltare, cu soluții apoase conținînd diferite cantități de fosfor, potasiu, zinc și bor, date împreună sau separat. La soiul de sfeclă de zahăr R. Poli 1, rezultatele cele mai bune s-au obținut prin stropirea cu acid boric, dat singur sau cu superfosfat dat în amestec cu acid boric și sulfat de zinc.

Pe această cale, greutatea rădăcinilor unei plante a fost, în medie, de 1 702—1 824 de grame, față de 1 357 de grame la plantele martor. În rădăcinile plantelor stropite cu fosfor, potasiu, bor și zinc, a crescut procentul de zahăr și de substanță uscată și a scăzut procentul de cenușă, comparativ cu plantele martor care au fost stropite numai cu apă. Au fost, de asemenea, înregistrate modificări în activitatea unor enzime care participă în procesele biochimice de sinteză a zahărului. Rezultatele preliminare obținute urmează a fi experimentate în continuare în condiții de cîmp și de producție.

Spiculețe suplimentare la grîu

Prezența spiculețelor suplimentare la grîu este un fenomen cunoscut, mai ales la soiul Bezostaia 1, la care însă se prezintă mai mult sub formă rudimentară. Specialiștii de la Centrul experimental pentru încercarea soiurilor — Inand studiază acest fenomen de mai mult timp, la diferite forme și proveniențe de grîu. Scopul cercetării este de a cunoaște fenomenul din punct de vedere morfologic și de a stabili în ce măsură prezența acestor spiculețe este un factor al productivității.

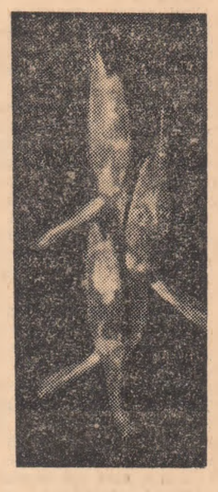

Pînă în prezent s-au identificat mai multe forme cu 5—10 spiculețe suplimentare fertile la spic, așezate cîte unul sub spiculețele normale, la același călcîi al rachisului (vezi foto). Fiecare din aceste spiculețe are cîte 2—3 boabe bine dezvoltate. Astfel, la cîteva forme, numărul boabelor într-un spic este de peste 90, iar greutatea boabelor depășește de cele mai multe ori 3 g, bineînțeles în condițiile unui agrofond superior, din care 15—20 la sută rezultă din spiculețe suplimentare.

Stațiunea experimentală viticolă Pietroasele. În laboratorul de agrotehnică, ing. Victor Secară efectuează observații care vizează atît volumul, cît și calitatea viitoarelor producții de struguri din podgoria Pietroasele.

Foto : AGERPRES

ÎNTREBĂRI și RĂSPUNSURI

Cum aplicăm erbicidele în cultura viței de vie

Mai mulți specialiști de la I.A.S. Fetești, județul Ialomița, ne solicită amănunte despre folosirea erbicidelor în vii. Le îndeplinim dorința publicînd, pe această temă, articolul semnat de ing. Ion ARMĂȘESCU, cercetător principal la Stațiunea experimentală Greaca, județul Ilfov.

Lucrările de întreținere a solului și de prevenire a bolilor și dăunătorilor în vii pot fi mecanizate acolo unde permit distanțele între rînduri. În ultimii ani se încearcă cu tot mai mult succes și combaterea chimică a buruienilor, pe rîndurile de butuci, cu scopul de a se înlocui prașilele manuale. Astfel de lucrări au fost făcute și la stațiunea experimentală Greaca între anii 1965 și 1967. S-au folosit erbicide diferite, dintre care unele au fost administrate înainte de răsărirea buruienilor, iar altele după apariția lor.

Erbicidele pot fi folosite numai în plantațiile de vii intrate pe rod, deci care au vîrsta de peste patru ani și au fost copcite înainte de aplicarea substanțelor respective. Nu se utilizează erbicidele în plantațiile tinere de vii, deoarece ele pot ajunge prin rădăcini în butuci, fiind toxice pentru vițe.

Erbicidele se întrebuințează mai mult sub formă de soluție, dîndu-se la hectar pînă la 1 000 litri, cantitatea folosită pentru obținerea soluției fiind diferită, în funcție de felul substanței de combatere a buruienilor.

Soluția cu erbicid se prepară numai în vase de material plastic sau metalice ; resturile de soluție sau apa folosită pentru spălatul vaselor se aruncă în gropi sau în locuri unde nu pasc animalele spre a evita otrăvirile. În timpul administrării erbicidelor se vor lua măsurile necesare de protecție a muncitorilor.

Erbicidele se administrează, prin stropirea solului sau plantelor cu pompe de spate, după ce se ridică roua ; cînd începe căldura intensă tratamentul se întrerupe, reluîndu-se lucrarea după ce temperatura scade.

Pe rîndurile de viță, stropitul se face în benzi, de-o parte și de alta a butucilor, pe lățimea totală de circa 50 cm. Dacă plantele au intrat în vegetație, trebuie evitată stropirea frunzelor cu soluție erbicidă.

În cadrul experiențelor întreprinse în unitatea noastră, s-au folosit următoarele erbicide : Atrazinul, *în cantitate de 5 kg la hectar, administrat după apariția buruienilor ;* Saminol, *în cantități de cîte 7 și 10 kg la hectar, dat după apariția buruienilor ;* Atrazin, *în cantitate de 2,5 kg la hectar, dat înainte de apariția buruienilor, urmat de* Saminol, *în cantitate de 3,5 kg la hectar, după apariția buruienilor ;* Diuron, *în cantitate de 2 kg la hectar, administrat înainte de apariția buruienilor, urmat de* Aminotriazol, *în cantitate de 2 kg la hectar, administrat după apariția buruienilor.*

Atrazinul nu este toxic pentru vița de vie ; în schimb el distruge traista ciobanului, păpădia, volbura, iarba grasă, urda vacii, susaiul, cucurbețica și mușțarul sălbatec. Este destul de toxic și pentru pirul gros căruia îi distruge pigmenții de clorofilă.

Saminolul este indicat pentru distrugerea unor buruieni ca : traista ciobanului, păpădia, volbura, iarba grasă, urda vacii, trestioara, mușțarul sălbatic, pirul gros, susaiul, cucurbețica, mohorul și loboda. Este mai toxic pentru plante în doza de 10 kg la hectar.

Atrazinul dat înainte de apariția buruienilor, urmat de Saminol, după apariția acestora, distrug păpădia, volbura, iarba grasă, urda vacii, cucurbețica, trestioara, traista ciobanului, loboda, ceapa ciorii și pirul gros.

Diuronul dat înainte de apariția buruienilor și urmat de Aminotriazol, după răsărirea acestora, nu sînt toxice pentru vită, stîrpind în schimb traista ciobanului, păpădia, volbura, urda vacii, rapița, mușțarul sălbatec, sulfina, loboda, susaiul, pătlagina, ceapa ciorii și pirul gros.

În experiențele făcute în stațiune, pe rîndurile de butuci nu s-a mai aplicat nici o prașilă manuală, în timp ce pe intervalele dintre rînduri s-au dat anual cîte cinci prașile mecanice.

Prin folosirea erbicidelor, atît numărul buruienilor pe metru pătrat, cît și greutatea lor scad. Numărul cel mai mic de buruieni și greutatea lor cea mai redusă au fost determinate în parcelele tratate cu Saminol, în doză de 10 kg la hectar. Rezultate tot așa de bune le-a dat și doza de 7 kg de Saminol la hectar.

Atrazinul folosit în doză de 2,5 kg la hectar, înainte de apariția buruienilor și urmat de Saminol, în doză de 3,5 kg la hectar, după apariția buruienilor a dat, de asemenea, rezultate bune. Aceeași situație și cu Diuronul, în doză de 2,5 kg la hectar, dat înainte de apariția buruienilor și urmat de Aminotriazol, în doză de 2 kg la hectar, după apariția acestora.

Nefiind toxice pentru butuci, vițele tratate s-au dezvoltat normal, iar producția de struguri a ajuns la maturitate în mod obișnuit.

Producțiile realizate în parcelele tratate cu erbicide au fost comparate cu cele obținute în parcela lucrată manual pe rîndurile de butuci (rezultatele sînt înfățișate în tabelul alăturat).

TRATAMENT	Greutatea medie a unui strugure g	Zaharuri g/l	Aciditate g/l	Producția de struguri kg/ha
Prășit manual	206	189,9	3,39	13 019
Atrazin — 5 kg la ha, după apariția buruienilor	218	184,3	3,34	16 346
Saminol — 7 kg la ha	228	181,9	3,32	19 934
Atrazin — 2,5 kg la ha, urmat de Saminol — 3,5 kg la ha	212	179,1	3,32	17 124
Saminol — 10 kg la ha	223	178,1	3,43	16 122
Diuron — 2,5 kg la ha, urmat de Aminotriazol — 2 kg la ha	232	182,5	3,21	17 533

LA SEMNALUL REVISTEI

VINOVAȚII SUPORTĂ PAGUBELE

În nota intitulată : „Cine suportă paguba ?" *publicată într-unul din numerele trecute ale revistei noastre, se critica faptul că prin executarea lucrărilor de irigații (a canalelor de aducțiune a apei și a celor secundare) din terasa Jegălia, județul Ialomița, au fost distruse nejustificat și din neglijență însemnate suprafețe cultivate cu cereale, aparținînd cooperativei agricole Jegălia.*

Tovarășul ing. N. Mantz, secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii, a informat redacția că vina pentru aceste pagube revine Direcției de îmbunătățiri funciare. În baza constatărilor făcute în teren și a documentației prezentate de cooperativa agricolă s-a stabilit ca direcția amintită să suporte despăgubirile ce se impun, în care scop au și fost alocate fonduri. Departamentul îmbunătățiri funciare, se mai arată în răspuns, a luat măsuri ca pe viitor să nu se mai petreacă asemenea fenomene.

În alt articol publicat de revista noastră și intitulat „Șoferi iresponsabili" *se semnala faptul că Trustul de extracție Pitești a distrus, în mare parte, izlazul comunei Izvoru, județul Argeș. Răspunzînd acestor critici, Direcția generală foraj-extracție țiței din Ministerul Petrolului, ne-a comunicat următoarele :* „Faptele semnalate de revista „Agricultura socialistă" sînt pe deplin întemeiate. O comisie formată din reprezentanți ai ministerului și ai organelor agricole județene au identificat la fața locului degradările aduse pășunii, întocmindu-se forme pentru plata imediată a despăgubirilor. Totodată, trustul de extracție a reparat în cea mai mare parte degradările aduse izlazului, executînd nivelări de teren și desființînd drumurile inutile de acces spre sonde".

Semnatarul răspunsului, tovarășul director general ing. N. Roșca, asigură redacția că pe viitor Ministerul Petrolului va manifesta o deosebită grijă pentru evitarea unor asemenea neglijențe.

MĂSURI PENTRU BUNA FUNCȚIONARE A MORILOR

La ancheta intitulată „Macină mai iute moara", *publicată în nr. 14 al revistei noastre, Direcția de industrie locală a județului Alba ne-a comunicat că lipsurile semnalate în organizarea și buna funcționare a unităților respective s-au dovedit a fi reale. Pentru ca pe viitor locuitorii din mediul sătesc care aduc cereale la măcinat să fie bine serviți, s-au luat o serie de măsuri, între care asigurarea de piese de schimb necesare întreținerii motoarelor în bune condiții, organizarea de echipe de întreținere cu sarcina de a interveni imediat unde va fi nevoie etc. La moara Vîntul de Jos, morarul Ion Bișboacă, vinovat de întîrzierea reparării unui decojitor, care a creat o serie de greutăți oamenilor, a fost schimbat din funcția de responsabil.*

În scopul rentabilizării tuturor morilor din rețeaua Direcției de industrie locală a județului Alba, s-a trecut la analiza posibilităților de reducere a consumurilor specifice de carburanți, lubrifianți, lumină electrică etc.

De asemenea, se vor căuta posibilități pentru aplicarea eșalonată a metodei de a se livra pe loc făină în schimbul produselor aduse la mori.

★

În aceeași problemă, Comitetul pentru Problemele Administrației Locale ne-a înștiințat că, în scopul îmbunătățirii activității de morărit prestator din mediul rural, a fost elaborat un studiu ce urmează a fi definitivat în scurtă vreme.

DE VINĂ E... DOAR PRIMĂVARA

În articolul cu titlul de mai sus se arătau deficiențele existente pe șantierele îngrășătoriei de taurine și complexului de creștere și îngrășare a porcilor din Giurgiu. Ca urmare, la redacție am primit două răspunsuri. Unul de la Direcția generală de construcții și investiții din Departamentul I.A.S. și altul de la Ministerul Industriei Construcțiilor. În primul răspuns, cel al Direcției generale din Departamentul I.A.S., se arată : „în legătură cu stadiul și calitatea lucrărilor executate la extinderea îngrășătoriei de taurine este adevărat că la o slabă organizare a activității, în anul 1967, a executantului — T.R.C. București — s-a adăugat în 1968 și întîrzierea datorată modificării de către beneficiar a soluției de pardoseli. „Grătarele executate și montate greșit într-unul din grajduri — se mai spune în răspuns — vor fi înlocuite. Problema grătarelor nu este însă pe deplin rezolvată nu numai pentru șantierul din Giurgiu, ci și pentru toate celelalte obiective de acest gen din țară, datorită faptului că acest produs nu este prefabricat de catalog și, pe deasupra, necesită o atenție deosebită la calitatea execuției".

După cîte înțelegem, beneficiarul respectiv Departamentul I.A.S., a adoptat o soluție, cea a pardoselilor cu grătare, fără să aibă siguranța realizării totale a produsului : grătarele. În legătură cu deficiențele existente pe celălalt șantier — complexul de creștere și îngrășare a porcilor — citat în articol, răspunsul nu mai precizează nimic.

În schimb, din răspunsul primit din partea Ministerului Industriei Construcțiilor aflăm că deficiențele semnalate la complexul de creștere și îngrășare a porcilor au fost înlăturate. Realizările înregistrate pînă acum arată că în trimestrul II vor putea fi recuperate și rămînerile în urmă din trimestrul I. Despre lipsurile existente pe șantierul îngrășătoriei de taurine, în scrisoarea trimisă redacției nu se vorbește nimic.

ASIGURAREA SEMINȚELOR

(Urmare din pag. 1)

de sămînță. În al doilea rînd, se vor studia posibilitățile de asigurare a semințel necesare din soiurile raionate.

Pentru culturile a căror producție marfă se contractează cu statul — sfecla de zahăr, floarea-soarelui, inul de ulei și de fuior, cînepa, orezul etc — sămînța se produce de către Agrosem și se asigură unităților agricole prin întreprinderile contractante. **Este necesar deci ca toate unitățile agricole care produc semințe pe bază de contract cu Agrosem-ul să realizeze cantitățile contractate și să livreze acestuia întreaga cantitate de semințe.**

O grijă deosebită trebuie manifestată pentru asigurarea semințel necesare la culturile de cereale păioase, leguminoase pentru boabe, cartofi și mai cu seamă la culturile furajere. La acestea, sămînța necesară pentru însămînțările viitoare trebuie produsă de fiecare cooperativă agricolă pe loturile sale semincere. Se înțelege că, în unitățile care nu și-au înființat încă loturile semincere, măsura de primă urgență pe care trebuie să o ia este identificarea în cultura mare a lanurilor cele mai frumoase și reținerea lor în vederea recoltării pentru sămînță.

Pe loturile semincere, sau pe suprafețele rezervate pentru sămînță, specifice în această perioadă sînt lucrările de întreținere a culturilor, îndeosebi plivitul și purificările de alte specii, soiuri sau buruieni greu separabile. **În toate cazurile posibile, pe aceste suprafețe trebuie să se efectueze irigări, utilizîndu-se normele indicate pentru fiecare cultură.**

În obținerea unei semințe cu indici calitativi superiori, **recoltarea** are o deosebită importanță. Recoltarea culturilor de pe suprafețele destinate pentru sămînță se va face numai la maturitatea deplină și cu grijă sporită încît să nu se impurifice mecanic diferite soiuri.

În procesul de asigurare a unor semințe de bună calitate, un moment a cărui însemnătate nu trebuie minimalizată este **recunoașterea culturilor pentru sămînță.** Controlul care se execută în cîmp de către inginerii aprobatori de stat este însoțit de recomandări a căror respectare este obligatorie. Astfel se poate ajunge la respingerea unor culturi semincere ca fiind necorespunzătoare.

La **cultura de grîu** trebuie să fie recunoscute toate cantitățile bune de sămînță în fermele agricole de stat, în special din soiurile Bezostaia, Triumph și București 1, încît să se evite, din capul locului, situația din anii precedenți cînd se foloseau uneori semințe identificate în bazele de recepție și care nu sînt decît amestec de diferite soiuri.

În ceea ce privește **cultura cartofului pentru sămînță** o grijă deosebită trebuie manifestată la purificările biologice, eliminarea plantelor virozate, combaterea celorlalte boli și dăunători ; la soiurile timpurii și semitimpurii nu se va neglija distrugerea vrejilor la 10—14 zile după zborul maxim al afidelor

O preocupare susținută vor trebui să manifeste unitățile agricole pentru **producerea semințelor de plante furajere.** Este sectorul unde, an de an, se înregistrează deficite. Există pericolul ca și culturile destinate obținerii semințelor să fie cosite pentru furaj, întrucît în multe unități se resimte lipsa de furaje. Dacă se va proceda așa, unitățile nu vor avea ce semăna la anul și cea care va avea de suferit va fi tot baza furajeră. Întrucît, la trifoliene, diferiții dăunători sînt cei din cauza cărora este compromisă, cel mai adesea, recolta de sămînță, organizarea și desfășurarea combaterii acestora trebuie să se înscrie între acțiunile cele mai importante.

Toate aceste măsuri, deși simple și bine cunoscute, sînt, nu în puține cazuri, neglijate și uitate, cei în cauză aducîndu-și aminte de sămînță numai în preajma însămînțărilor. Există deci motive temeinice pentru ca direcțiile agricole județene, cît și specialiștii din unități să aibă în atenție permanent problema asigurării semințel necesare pentru anul viitor, să analizeze pe parcurs cum decurg lucrările de recunoaștere a culturilor pentru sămînță, astfel încît fiecare unitate agricolă să dispună, în final, de semințe de bună calitate pentru însămînțările viitoare.

REPORTAJ — ANCHETĂ

A RECÎŞTIGA ÎNCREDEREA OAMENILOR

Crainic Petru nici nu împlinise un an în funcția de președinte cînd adunarea generală a **cooperativei agricole din Nojorid, județul Bihor**, a hotărît să-l schimbe. El s-a dovedit incapabil să-și îndeplinească atribuțiile pretinse de funcție, a fost nepriceput în conducerea treburilor cooperativei și nici nu s-a străduit, spun cooperatorii, să învețe și să respecte obligațiile rezultate din mandatul dat de adunarea generală. Așadar, și a doua alegere de președinte, făcută în cooperativa Nojorid din 1962 încoace, s-a dovedit nepotrivită. În februarie, anul acesta, a fost efectuată a treia, prin alegerea ca președinte a lui Ioan Ierugan, cooperator cu multă putere de muncă, dornic să facă treabă. Sînt noi și alți cinci membri ai consiliului de conducere.

Nu se prea obișnuiește să vorbești de rău pe cei plecați, dar noi vom fi nevoiți să vorbim, fiindcă cei plecați au lăsat niște urme, cele mai multe negre, care continuă să greveze asupra bunului mers al muncii, asupra moralului oamenilor înșelați în așteptările lor. Am stat de vorbă cu mulți cooperatori și, cu toate deosebirile în amănunte, toți au fost de acord că fostul președinte nu le-a meritat încrederea. În esență, răul a constat în nerespectarea și neaplicarea a ceea ce ar fi trebuit să constituie fundamentul activității consiliului de conducere, a președintelui său. Democrația cooperatistă, adică ansamblul de principii și norme după care trebuiau să se conducă în primul rînd cei aleși în fruntea treburilor obștești, a fost în mare măsură ignorată și așa a apărut, la unii cooperatori, indiferența, o stare de lehamite, renunțarea la a-și mai spune cuvîntul într-o problemă sau alta.

La prima adunare generală din acest an, cooperatorul Gheorghe Roman a vrut să afle cît porumb au primit anul trecut cooperatorii drept retribuție suplimentară. Întrebare oarecum cu tîlc, pentru că, în realitate, omul aștepta să i se răspundă de ce cooperatorii din Livada (sat aparținător Nojoridului) au primit retribuție suplimentară, iar cei din satul de centru, nu. Aceasta ar fi presupus autocritica brigadierilor de la Nojorid și a consiliului de conducere, care n-au respectat o hotărîre a adunării generale precis formulată. Autocritica n-a venit însă nici atunci și nici acum. „Pentru cooperatorii din brigada a treia, unde a fost brigadier Petru Boneta — precizează tov. Ierugan — n-avem cum stabili cine și cu cît a depășit producția pentru a calcula ce retribuție suplimentară se cuvine să dăm". În acest caz, deci, hotărîrea adunării generale rămîne total inoperantă.

Planul de producție pe anul trecut a cuprins, de asemenea, prevederea să fie amenajat un hectar de sere. Era de așteptat ca fostul președinte să se zbată, să urmărească realizarea la timp a acestui obiectiv, pentru că sera trebuia să aducă cîteva sute de mii de lei venit. Inexplicabil, amenajarea serei a fost neglijată, ceea ce a afectat direct veniturile bănești și retribuirea la ziua-muncă. Partea în numerar din valoarea unei zile-muncă, valoare și așa foarte scăzută — 12 lei — a fost de numai 2,30 lei.

Aceste două exemple din multele care pot fi date sînt, credem, semnificative. Prin nerespectarea hotărîrilor s-a încălcat un principiu de bază cuprins în statutul cooperativei agricole, cu consecințe negative asupra producției și retribuirii cooperatorilor.

Trebuie să recunoaștem că am fost surprinși de marele număr de petiții pe care cooperatorii le adresează consiliului de conducere — aproape 60 în primele luni ale acestui an. Lectura hîrtiilor ne-a arătat însă că, în multe cazuri, este vorba de reveniri asupra unor doleanțe mai vechi. Cooperatorul Gheorghe Chivari a avut grijă să menționeze în cererea sa, adresată consiliului de conducere la 8 decembrie 1967, că o petiție conținînd aceeași doleanță a mai depus cu cîteva luni în urmă. Acum malițios, a anexat și un plic în care și-a înscris adresa. Consiliul i-a dat răspunsul la cea de-a doua cerere, după ședința de la 1 martie 1968, adică după aproape trei luni de la depunerea ei. În paranteză fie spus, **în tot anul 1967, consiliul de conducere al cooperativei s-a întîlnit numai de nouă ori, deși, conform statutului, ședințele de consiliu trebuie să se țină de cel puțin două ori pe lună.**

Numeroase alte exemple, desprinse din discuțiile cu cooperatorii, de ignorare a hotărîrilor, propunerilor, sugestiilor și doleanțelor adresate de ei conducerii cooperativei explică de ce în activitatea de producție a cooperativei s-au făcut simțite serioase neajunsuri; ca urmare, producțiile realizate au fost cu mult sub posibilități. „Producția de porumb a fost anul trecut de 1 628 kg la hectar, față de 1 700 cît prevedea planul. 75 ha de porumb au fost total compromise, nefiind prășite nici o dată" — stă scris în darea de seamă a consiliului de conducere. Și, mai departe: „Cultura de floarea-soarelui de pe 12 hectare, aparținînd brigăzii a III-a, s-a compromis total, nefiind întreținută". Ne amintim că este exact aceeași brigadă al cărei brigadier a „uitat" de hotărîrea adunării generale privind aplicarea retribuirii suplimentare.

Din 1495 de membri cooperatori, anul trecut au realizat minimul de zile-muncă doar 509. **A reda oamenilor încrederea în posibilitățile lor, a privi cu maximum de seriozitate hotărîrile, propunerile și sugestiile cooperatorilor constituie un obiectiv de primă importanță al consiliului de conducere.**

Fără îndoială, punerea deplină în drepturi a democrației cooperatiste la Nojorid depinde de mai mulți factori, neglijați pînă acum. Iată cîțiva dintre ei. Adunarea generală este constituită aici din împuterniciți — în raport de unul la 10. Cel puțin așa se afirmă, pentru că în scripte se vorbește de 127 de împuterniciți — deci de un număr stabilit în afara prevederilor statutului cooperativei agricole. Această lacună trebuie de îndată remediată, atît pentru ceea ce reprezintă conținutul activității adunării generale, ca for suprem de conducere al cooperativei, menit să dezbată și să hotărască, cît și pentru că există realmente posibilități de întrunire a unui număr mai mare de cooperatori: sala căminului cultural din comună are peste 200 de locuri. După cum, **un instrument deosebit de important pentru aplicarea democrației cooperatiste, și anume brigada de producție, trebuie să-și trăiască cu adevărat viața.** În tot anul trecut nu s-au ținut decît una sau două consfătuiri de brigadă, ceea ce, firește, a îngreuiat rezolvarea multor probleme de interes obștesc, a privat pe cooperatori de posibilitatea de a-și spune cu regularitate cuvîntul.

Stimularea cooperatorilor în a chibzui în deplină cunoștință de cauză depinde, pe de altă parte, de calitatea materialelor asupra cărora sînt chemați să ia hotărîri. Cu mai puțin de o lună în urmă s-a întrunit adunarea generală, la ordinea de zi fiind pregătirea și desfășurarea campaniei agricole de primăvară. „Au participat..... cooperatori" — cum stă scris în procesul verbal. (De altminteri, modul cum se întocmesc procesele verbale ale adunărilor generale și ale ședințelor de consiliu — nu ca documente, ci ca hîrtii oarecare, cu fraze însăilate, goale — merită o discuție separată). Dar, cum arată informarea prezentată de consiliul de conducere! O înșiruire șterșă, monotonă, de cuvinte care nu spun nimic. „În trim. I, producția de lapte a fost foarte scăzută, rămînerea în urmă va fi recuperată o dată cu folosirea în furajare de secară masă-verde"... „Nici întreținerea ovinelor nu este cea mai bună, la aceasta a contribuit și faptul că saivanul s-a terminat tîrziu" — sînt doar două mostre. Vom menționa că la redactarea acestei „informări" au luat parte cei doi ingineri, care pînă de curînd au lucrat în cooperativă. Este de la sine înțeles că **asemenea „documente" lipsite de orice valoare analitică nu oferă cooperatorilor, decît într-o extrem de scăzută măsură, posibilitatea de a analiza și hotărî în deplină cunoștință de cauză asupra problemelor de muncă supuse dezbaterii.**

Deocamdată nici în consiliul de conducere — acum totuși mai activ decît anul trecut, s-a întrunit de șase ori — nu sînt analizate întotdeauna problemele cele mai importante la momentul dat. **Planul de muncă al consiliului se remarcă prin impreciziune, și, trebuie s-o spunem, prin oarecare formalism.** Pentru patru ședințe de consiliu s-a stabilit discutarea unor sarcini de producție precise, dar în practică ședințele s-au rezumat la rezolvarea unor treburi curente, cum ar fi stabilirea programului de lucru al personalului administrativ sau la soluționarea unor cereri ale cooperatorilor și atît.

Ajungem astfel la **un aspect din cele mai importante ale muncii din cooperativele agricole și anume la sprijinul pe care unitățile trebuie să-l primească de la uniunea cooperatistă județeană.** Ajutorul dat cooperativei agricole Nojorid de fosta uniune raională a fost slab. Rezultatele unității o mărturisesc, la fel cooperatorii. Dar posibilitățile de îndrumare și control ale uniunii județene, indiscutabil mai bune, sînt încă prea puțin folosite. **Este absolut inexplicabil de ce instructorul uniunii județene, tov. Victor Orosz, repartizat să ajute munca în numai patru cooperative printre care și Nojorid, n-a luat parte la nici una din cele șase ședințe ale consiliului de conducere de aici!** Îndrumarea tehnică a cooperativei a fost, de asemenea, slabă. Împrejurarea că unitatea este așezată la mai puțin de 10 km de Oradea, în loc să fi fost avantajoasă bunului mers al muncii, a constituit un dezavantaj, din cauza „programului" mai mult orășenesc, al celor doi ingineri încadrați pînă în primăvară la cooperativă. Locul acestora, plecați, este ocupat acum de alți doi specialiști. Din partea lor cooperatorii așteaptă, pe bună dreptate, mai mult și mai efectiv sprijin în asigurarea asistenței tehnice, o strînsă colaborare cu consiliul de conducere.

Membrii consiliului de conducere și alți cooperatori cu care am discutat au vorbit cu amărăciune despre faptul că unitatea lor, avînd pămînt mai bun decît au alte cooperative vecine, obține totuși rezultate economice mult mai slabe. Ridicarea unității la nivelul posibilităților pe care le are depinde de aplicarea neabătută a principiilor și normelor democratice cuprinse în statut, de efortul colectiv susținut pentru valorificarea deplină a acestor posibilități.

Teoharie OPREA

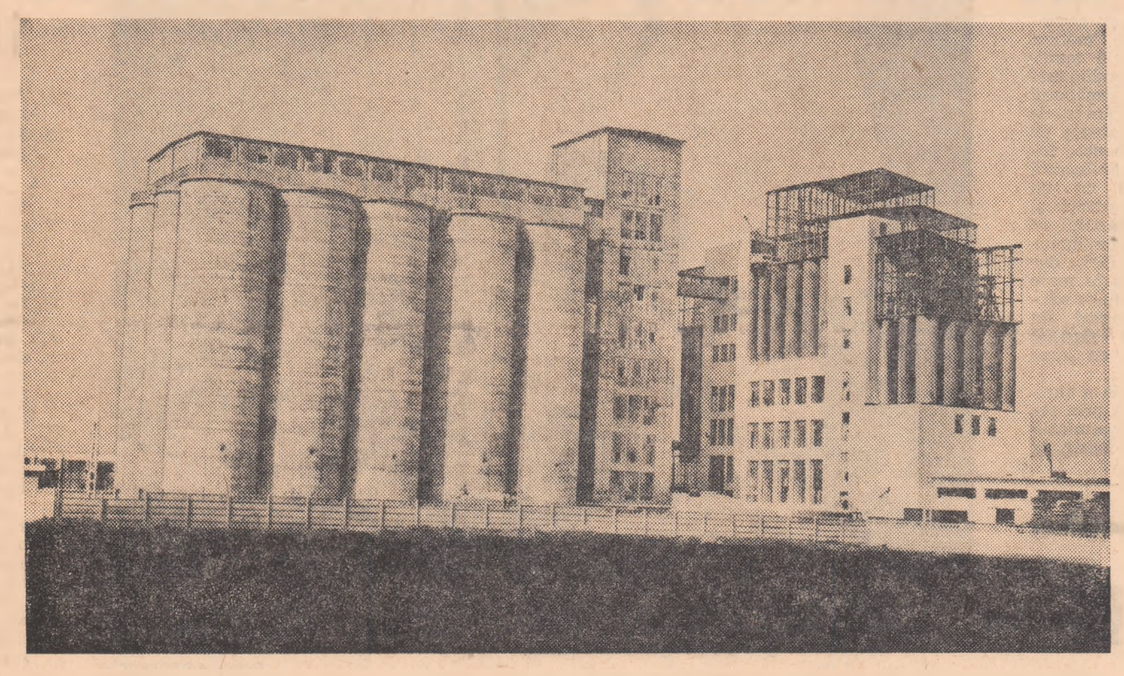

Noua fabrică de nutreturi combinate de la Brăila.
Foto: AGERPRES

CURIER ECONOMIC ȘI JURIDIC

ORGANIZAREA COMITETELOR DE DIRECȚIE ÎN S.M.T.

Pentru traducerea în viață a prevederilor cuprinse în Hotărîrea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la Comitetele de direcție ale întreprinderilor și organizațiilor economice de stat, în perioada 22-29 aprilie a.c., Departamentul mecanizării — Direcția generală S.M.T. din Consiliul Superior al Agriculturii — a trecut la organizarea comitetelor de direcție în stațiunile de mașini și tractoare. Cu sprijinul organizațiilor de bază P.C.R., în fiecare unitate s-au stabilit nominal membrii comitetelor de direcție, cu excepția reprezentanților salariaților. În perioada aceasta au loc în unități adunări generale pentru constituirea comitetelor de direcție, inclusiv alegerea reprezentanților salariaților.

RECOMANDĂRI

Comitetul executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a elaborat, de curînd, „Recomandări privind dezvoltarea activităților de prelucrare a produselor și prestări servicii și căile de îmbunătățire a organizării lor în cooperativele agricole de producție" — recomandări ce se difuzează uniunilor cooperatiste județene și unităților prin Buletinul Uniunii Naționale.

O dată cu aceste recomandări se difuzează „Nomenclatorul produselor activităților anexe ale cooperativelor agricole de producție" și o „Notă cu actele normative privind activitatea de prelucrare a produselor și prestări servicii în cooperativele agricole de producție".

MĂSURI

Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetul pentru Problemele Administrației Locale și Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum au elaborat recent „Măsuri comune privind îmbunătățirea aprovizionării populației cu legume și fructe". Sînt precizate atribuțiile și răspunderile organelor și unităților agricole pentru îndeplinirea planului de stat la legume și fructe, valorificarea lor superioară etc.

INSTRUCȚIUNI COMUNE

În Buletinul nr. 3/1968 al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție sînt publicate „instrucțiuni comune — ale Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și Ministerului Industriei Alimentare — cu privire la realizarea fondului de stat la carne și lapte", precum și „instrucțiuni comune — ale Comitetului pentru Problemele Administrației Locale, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și Ministerului Economiei Forestiere — cu privire la aplicarea prevederilor H.C.M. nr. 3 220 din 30 decembrie 1967 cu privire la exploatarea pădurilor comunale în anul 1968".

NOI ÎNTREPRINDERI AGRICOLE DE STAT

Pe data de 1 aprilie 1968 s-au înființat noi unități agricole de stat, după cum urmează: I.A.S. — sere Oradea, cu sediul în municipiul Oradea, județul Bihor; I.A.S. Gornești cu sediul în comuna Gornești, județul Mureș; I.A.S. Avicola — Mogoșoaia, cu sediul în comuna suburbană Mogoșoaia, aparținînd municipiului București; I.A.S. Avicola — Tg. Mureș, cu sediul în comuna Ungheni, județul Mureș; I.A.S. Lunca Mureșului, cu sediul în comuna Lunca Mureșului, județul Alba; I.A.S. Nazarcea, cu sediul în satul Nazarcea, comuna Poarta Albă, județul Constanța. De asemenea, pe data de 1 mai 1968 s-au înființat întreprinderile agricole de stat Verești, cu sediul în comuna Vereștii, județul Suceava, și Cocioc, cu sediul în comuna Cocioc, județul Ilfov.

Hotărîrile Consiliului de Miniștri, prin care au fost înființate, precizează că aceste unități vor funcționa potrivit normelor legale privind organizarea și funcționarea întreprinderilor și organizațiilor economice de stat și vor avea ca obiect producerea, industrializarea și livrarea produselor agrozootehnice.

LICEUL AGRICOL „ION IONESCU DE LA BRAD"

Liceului agricol din comuna Trifești, județul Neamț, i-a fost atribuit, prin Decret al Consiliului de Stat, numele „Ion Ionescu de la Brad".

CIRCULARĂ

Banca Agricolă — Direcția creditării unităților agricole cooperatiste — a emis, recent, o „circulară privind unificarea și reducerea unor conturi deschise cooperativelor agricole de producție". Ea cuprinde unele reglementări, începînd cu data de 1 aprilie 1968, pentru cooperativele agricole cu situație economico-financiară bună, pentru cele cu greutăți financiare, precum și pentru toate unitățile de acest gen, diferent de situația lor economico-financiară.

UZINELE DE REPARAȚII
ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII

execută:

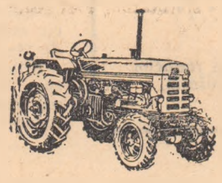

LA COMANDA BENEFICIARULUI: revizii tehnice, reparații curente.

PE BAZA DE REPARTIȚII emise de Trustul uzinelor de reparații: reparații capitale de:

tractoare, motoare pentru tractoare cu puteri pînă la 80 CP, motoare stabile și motocompresoare echipate cu motoare cu puteri pînă la 80 CP.

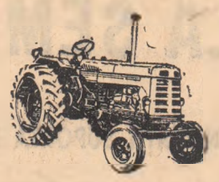

REPARAȚIILE SE EXECUTĂ IN TERMEN SCURT
CALITATEA GARANTATĂ
TARIFE AVANTAJOASE
COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE BENEFICIAZĂ DE ACELEAȘI TARIFE CA ȘI UNITĂȚILE AGRICOLE DE STAT.

Pentru orice relații în legătură cu repararea tractoarelor și motoarelor în uzinele de reparații, adresați-vă TRUSTULUI UZINELOR DE REPARAȚII — București, Sectorul VII, str. Pictor Nic. Grigorescu nr. 10 b. — telefon: 14.80.92.

Factori ce condiționează OPTIMIZAREA STRUCTURII PRODUCȚIEI AGRICOLE

Ion STANCIU
director general
în Consiliul Superior al Agriculturii

În dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii țării noastre, care înregistrează ritmuri de creștere a producției globale net superioare celor din trecut, planificării și stabilirii pe această cale a unei structuri cît mai corespunzătoare a culturilor și speciilor de animale pe diferite zone ale țării le revine un rol dintre cele mai importante.

La elaborarea planului de dezvoltare a agriculturii pe țară, pe zone și în unități — sarcină ce revine, prin documentele de partid și de stat, Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale teritoriale — se impune să se aibă în vedere, în primul rînd, faptul că **pămîntul reprezintă una din marile resurse de sporire a producției vegetale și zootehnice, că în această importantă ramură a economiei naționale lucrează în prezent mai mult de jumătate din populația activă a țării.** Din îmbinarea acestor factori hotărîtori, în condițiile bazei tehnico-materiale în continuă dezvoltare, trebuie să se realizeze o eficiență economică maximă, caracterizată prin producții mari, de calitate și ieftine, competitive pe plan mondial.

Realizarea unor asemenea obiective esențiale în activitatea de planificare se concretizează, printre altele, în stabilirea unei structuri cît mai corespunzătoare a culturilor, în așa fel ca, treptat, să se ajungă la ceea ce se poate denumi **structura optimă** în fiecare zonă și unitate de producție. În acest scop, **un prim factor de care trebuie să se țină seama sînt condițiile pedoclimatice existente în fiecare zonă și unitate, condiții care dau posibilitatea să se obțină producții medii diferite în raport de gradul de favorabilitate.** Noua organizare administrativ-teritorială a țării creează posibilitatea unei așezări mai judicioase a culturilor, dat fiind că raza județelor cuprinde zone mai bine conturate din punct de vedere al orientării producției agricole. Județele Ialomița, Constanța, Brăila, Dolj dețin o pondere principală în ce privește cerealele (în cultura plantelor), porcinele și păsările (în creșterea animalelor). În județe ca Bistrița-Năsăud, Dîmbovița, Maramureș predomină pomicultura și creșterea animalelor. Legumele sînt concentrate în zonele sudice și în cîmpia de vest. Astfel, numai în patru județe: Ilfov, Teleorman, Dolj și Olt este concentrată mai mult de o treime din suprafață și aproximativ 40 la sută din fondul de stat pentru legume.

Folosirea rațională a forței de muncă reprezintă, de asemenea, un factor important de care este necesar să se țină seama în planificarea structurii culturilor și stabilirea mărimii efectivelor de animale, a speciilor și categoriilor acestora. Se știe că, dezvoltarea economiei noastre pe calea unei industrializări rapide a dus la scăderea continuă a ponderei populației active ocupate în agricultură. Acest proces s-a desfășurat mai intens în unele zone ale țării și mai puțin în altele. Fenomenul economic-social respectiv se răsfrînge și în structura culturilor, în sensul că ea trebuie corelată cu forța de muncă și, bineînțeles, cu condițiile pedoclimatice. Potrivit acestei situații, în ultimii ani, în actualele județe Brașov și Mureș s-au redus treptat suprafețele de sfeclă de zahăr, ele extinzîndu-se în zona de sud; suprafețele cultivate cu legume în unitățile din jurul Capitalei și a altor orașe, în care se resimte lipsa de brațe de muncă, s-au restrîns treptat, extinzîndu-se bazinele legumicole din anumite zone cu condiții favorabile, care dispun și de suficiente brațe de muncă. Un astfel de exemplu îl oferă dezvoltarea bazinelor legumicole Alexandria și Zimnicea din județul Teleorman, care cultivă numai în cooperativele agricole peste 9 000 ha cu legume, zona respectivă situîndu-se astfel pe locul doi pe țară.

Printre factorii ce influențează structura culturilor este și dezvoltarea bazei tehnice-materiale. Din acest punct de vedere, structura culturilor nu constituie un fenomen static, ci un proces în continuă mișcare ce influențează dezvoltarea bazei tehnico-materiale și progresul științei și este influențat, la rîndul său, de către acestea. În etapa actuală de dezvoltare a agriculturii, **irigațiile, de pildă, constituie, în condițiile țării noastre, una din direcțiile principale ale intensificării producției, pentru care statul alocă an de an mari fonduri de investiții.** Pe terenurile amenajate pentru irigat, îndeosebi în marile sisteme — așa cum este cel de la Valea Carasu, ce va ajunge în final la peste 170 000 de hectare — este necesară și o structură adecvată a culturilor; **orientarea producției agricole pe aceste terenuri trebuie să asigure punerea în valoare a condițiilor ce se creează prin irigare și o eficiență economică maximă în măsură să permită recuperarea în termen scurt a investițiilor efectuate.** În acest scop, este absolut necesar să se îmbine amplasarea culturilor care dau cel mai mare spor de recoltă cu folosirea în proporție însemnată a culturilor succesive.

Marile sisteme de irigații aduc schimbări esențiale și în ceea ce privește structura speciilor și categoriilor de animale, modificînd concepția tradițională potrivit căreia taurinele urmează a fi concentrate îndeosebi în zona de deal și submontană, cu mari suprafețe de pășuni și fînețe, urmînd ca în zona de cîmpie din sudul țării să fie crescute cu precădere porcinele și păsările. Prin irigare, în zonele din sudul și sud-estul țării, alături de porcine și păsări, al căror efectiv urmează să fie sporit, se creează condiții și pentru creșterea taurinelor, care pot pune în valoare marile cantități de furaje obținute în cultura principală și în culturi succesive, produsele secundare, precum și concentratele de care are nevoie această specie.

Dezvoltarea agriculturii în ansamblu, și în funcție de aceasta și structura culturilor și speciilor de animale, **are loc în condițiile diviziunii internaționale a muncii.** Prin folosirea resurselor importante de care dispunem în domeniul agriculturii, dezvoltînd baza tehnico-materială a acestei ramuri, țara noastră își satisface din producția internă nevoile de consum de produse agro-alimentare și exportă cantități importante de produse agricole în numeroase țări de pe glob. Alături de cereale, care au constituit produsele noastre tradiționale la export, a crescut și crește ponderea legumelor, fructelor, strugurilor și produselor animale în forma lor primară sau prelucrată, fenomen ce scoate în evidență atît dezvoltarea tot mai intensivă a agriculturii, cît și industrializarea socialistă.

Exportul de produse agricole trebuie avut în vedere și la stabilirea structurii culturilor. Din acest punct de vedere, trebuie planificate acele culturi și stabilite acele proporții, în structura acestora, care să permită realizarea unui aport valutar maxim și produse la care putem să ne afirmăm în condiții de competitivitate pe piața externă.

Stabilirea unei structuri cît mai corespunzătoare presupune studierea și luarea în considerare și a altor factori: necesitatea unei anumite rotații, folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, tradiția și experiența locală etc. În condițiile influenței unui număr atît de mare de factori asupra structurii culturilor, folosirea în planificare numai a metodelor clasice de analiză și repartizare a indicatorilor de plan pe zone și unități, cu întocmirea de balanțe pentru un număr limitat de produse, este depășit. **Se impune ca, în domeniul planificării să-și facă loc din ce în ce mai mult metodele moderne, caracterizate prin folosirea pe scară largă a matematicii în economia și planificarea agrară.** Calculele matematice, programarea și optimizarea proporțiilor între ramuri, culturi, specii și categorii de animale, în corelare cu toți factorii pedo-climatici și social-economici ce au influență în acest domeniu trebuie să fie folosiți tot mai mult în munca de planificare.

Măsura măsurilor

Ce mai trebuie întreprins la I.A.S. Mihai Kogălniceanu pentru valorificarea tuturor rezervelor de sporire a producției și beneficiilor

În anul 1967, întreprinderea agricolă de stat M. Kogălniceanu din județul Tulcea, a depășit planul producției marfă cu aproape 16 la sută. Totodată, ea a realizat un beneficiu de 6 902 000 lei, cu 2 747 000 lei mai mare decît avea planificat.

Exprimă însă aceste rezultate adevăratul potențial al unității ? O analiză mai atentă făcută de o comisie formată din specialiști și economiști din departament, trust și întreprindere a scos la iveală că **beneficiile au fost obținute de la grîu — aproape opt milioane de lei — și floarea-soarelui ; în schimb, de la întreg sectorul de creștere a animalelor au rezultat pierderi de aproape două milioane de lei, cele mai mari fiind înregistrate la porcine și ovine.**

Cauzele care au generat încheierea bilanțului la porcine cu un deficit de 882 000 de lei sînt multiple. Posibilitățile de populare a fermei cu material propriu sînt de numai 60 la sută, restul — de circa 3 000 de animale — cumpărîndu-se de la alte întreprinderi, cooperative agricole sau chiar de la individuali. Populatea s-a făcut cu animale de rase și vîrste diferite și, în destule cazuri, cu animale care aveau deja contractate o serie de boli. Or, diferența de vîrstă și rasă are influențe negative asupra furajării și aplicării măsurilor profilactice. Că lucrurile stau așa ne-o dovedesc cei 2 595 de porci morți sau sacrificați din necesitate, ceea ce a însemnat 12,7 la sută din efectivul rulat în anul trecut.

În privința construcțiilor pentru sectorul porcin aici se îmbină — deloc armonios — toate concepțiile de construcții în materie de grajduri, de la cele din materiale locale — chirpici și paiantă — pînă la cele din cărămidă. Mai mult, aceste construcții nu dispun de un minimum de condiții sanitar-veterinare — canalizare — nemai vorbind de adăpare și furajare întrucîtva mecanizate. Există la această întreprindere o situație paradoxală. La un efectiv de 6 776 de porci, nu se află nici măcar un bazin propriu de apă. Întreprinderea are pompa, iar S.M.T.-ul din apropiere — bazinul, din care se alimentează și alte unități. Furajele se prepară în cupe de vagoneți și se administrează cu găleata, la troc. Ca urmare, consumul de furaje a fost depășit, față de cel planificat, cu 0,9 U.N. pe kg de spor. Adăugînd la toate acestea surplusul de forță de muncă — ceea ce a dus la slaba ei gospodărire — avem imaginea reală a factorilor generatori de pierderi la porcii îngrășați.

Măsurile ce se preconizează pentru îmbunătățirea acestei situații și eliminarea pierderilor își vor atinge scopul în cea mai mare parte. Sînt însă lucruri care rămîn nerezolvate la această întreprindere. Astfel, o parte din efectivul ce va trebui îngrășat — 1 230 de porci — se va asigura tot prin cumpărări de la diverși furnizori. Acest efectiv va veni, deci, și în continuare cu diferențele și bolile arătate mai sus. **Înlăturarea acestei carențe va fi posibilă prin popularea fermei de îngrășare cu animale produse în întreprindere, deci prin închiderea circuitului tehnologic.** De altfel, o asemenea măsură s-a și preconizat.

Pentru rentabilizarea sectorului porcin au fost luate și alte măsuri, dar care nu au o întemeiată justificare economică. **S-a redus, de pildă, numărul de muncitori pe seama majorării normelor de deservire peste limitele admise nu numai de condițiile în care continuă să se facă îngrijirea și furajarea — rămînîndu-se tot la găleată, la scosul gunoiului din grajd cu lopata etc —, ci și de normative. S-a ajuns, în unele cazuri, să se repartizeze unui îngrijitor cîte 600 de porci la îngrășat.**

Neîndoielnic, s-au luat și măsuri de mare eficiență, cum ar fi : construirea unui bazin propriu de apă, efectuarea canalizării, organizarea echipelor specializate de deservire, asigurarea fondului optim de furajare etc. Realizarea unui spor mediu zilnic de 501 grame în luna aprilie — cu 21 de grame mai mare decît s-a prevăzut — este o dovadă a eficienței unor măsuri întreprinse.

Rezultate nesatisfăcătoare s-au înregistrat și în creșterea și exploatarea oilor. **Pierderile în 1967 s-au ridicat la 805 000 lei. ca urmare a depășirii prețului de cost cu 9 770 lei pe tona de lînă.** Aceasta se datorește unor greșeli de organizare a producției și întreținerii necorespunzătoare a oilor. Una din greșeli a constituit-o, de pildă, concentrarea unui efectiv prea mare, de 11 557 de oi, la această întreprindere, fapt care a generat o serie de greutăți legate de adăpostirea și furajarea lor. Din dorința de a îndeplini planul de lînă, întreprinderea a mai făcut o greșeală, cu aprobarea trustului I.A.S. Constanța, achiziționînd oi scoase la reformă de la alte unități. Așa se explică și alte fenomene negative : realizarea unei producții medii de lînă pe oaie de numai 3,5 kg, neîndeplinirea indicilor calitativi la lînă, concretizată în reducerea cu 1 723 lei a prețului de realizare pe tonă, precum și creșterea indicelui de mortalitate, care s-a ridicat la 5,9 la sută din efectivul rulat.

Măsurile preconizate pentru îmbunătățirea situației economice a acestui sector sînt, în general, de natură să satisfacă unele cerințe, dar o serie de lucruri rămîn, totuși, nerezolvate. Așa se întîmplă cu spațiul de cazare. La finele acestui an întreprinderea va trebui să aibă 13 000 de ovine. Construcțiile vechi și cele două saivane prevăzute a se ridica în acest an pentru 2 100 de oi vor putea asigura cazarea doar pentru 9 000 de animale, restul de 4 000 rămînînd în continuare adăpostite „la perdea".

Menținerea unor asemenea efective și sporirea lor se datorește modului defectuos în care s-a făcut dimensionarea întreprinderii. Dacă pînă acum unitatea a putut fura oile cu nutreturi din anul trecut, în condițiile anului acesta și ale anului viitor, cel puțin pînă se va putea recolta masa verde, hrănirea nu se va mai putea face îndestulător. **Este, deci, greu de crezut că în acest fel se va putea realiza producția medie pe oaie furajată și se va reduce prețul de cost.**

Nefundamentate temeinic sînt și alte măsuri preconizate de comisia care a avut sarcina să analizeze situația economico-productivă a unității. Astfel, ea a preconizat sporirea în acest an, față de planul inițial, a producției medii la grîu cu 100 kg la hectar, fără însă a indica și cum anume. Izul de formalism al măsurii respective este cît se poate de evident în condițiile climatice din acest an. Comisia a suplimentat planul la grîu bazîndu-se pe media producțiilor realizate în perioade de cîte 3 sau 4 ani. Și bineînțeles, a ales media care i-a convenit. În același mod s-a procedat și la majorarea sarcinii la porumb cu 250 kg la hectar față de planul inițial și cu 266 kg față de media ultimilor patru ani. Dacă se analizau producțiile ultimilor cinci ani, dacă se ținea seama de condițiile specifice din acest an și se luau pe aceste baze hotărîrile și măsurile de rigoare — extinderea irigațiilor, sporirea cantităților de îngrășăminte chimice aplicate fazial etc — era o fundamentare mai corectă din punct de vedere al potențialului productiv al pămîntului și al posibilităților mai reale de sporire a producției.

Marea majoritate a măsurilor preconizate pentru punerea în valoare a întregului potențial productiv deținut de I.A.S. M. Kogălniceanu este de natură să ridice pe o treaptă superioară activitatea economico-productivă a unității. În acest scop se cer eforturi atît din partea tuturor fermelor întreprinderii, cît și a Departamentului I.A.S. ultimele concretizîndu-se în alocarea fondurilor de investiții necesare practicării unei agriculturi moderne.

Sabin CERCELARU

A plouat în Bărăgan. Faptul bucură, deopotrivă, pe localnic, ca și pe oșan. Sînt zile — și cele de acum fac parte din acestea — cînd Bărăganul e în atenția tuturor. Ne interesăm de el ca de un frate. O afecțiune aparte ne leagă de acest pămînt pe care-l numim grînarul țării, însumînd simbolic în grîu, materia primă pentru alimentul cel mai reprezentativ, tot ce putem dobîndi prin neîncetata colaborare a omului cu cîmpia.

Dar oricît i-ar fi de scump Bărăganul omului de departe, dragostea lui nu se poate compara cu a celui care îl lucrează, fie că este băștinaș sau e venit ca specialist din alt colț de țară. Inginerul Arcadie Loghin, șeful fermei Dor Mărunt a întreprinderii agricole de stat Lehliu, *s-a dăruit total mănoasei cîmpii. Ani de-a rîndul a descifrat una cîte una tainele cele mai intime ale fiecărei parcele de pămînt. Titlul de fermă fruntașă, obținut într-o unitate agricolă care a candidat totdeauna la locul întîi pe țară, este rezultanta acestei cunoașteri și a muncii sale neprecupețite. Ne-am jenat să-l întrebăm de cîte ori a admirat în tihnă vreun feeric răsărit de soare ori prelungitele apusuri ale astrului, dar știm sigur că cele două extremități ale zilei îl găsesc mai totdeauna în cîmp.*

FERMIER ÎN BĂRĂGAN

Grîul de pe 1 100 de hectare, porumbul și floarea-soarelui de pe 450 și, respectiv, 250 de hectare, au primit — e cazul s-o spunem ! — la timp erbicidele și prașilele cuvenite. Firește că și calitatea lucrărilor este fără cusur. Inginerul și-a propus să dovedească că și în condiții de producție mai dificile recoltele pot fi bune. Imaginile pe care le publicăm demonstrează că dorința șefului de fermă are solide posibilități de realizare.

Fotografia de sus : *Verificînd stadiul de vegetație al florii-soarelui, inginerul nu manifestă veselie. Abătut sau preocupat ? Poate că și una și alta ; fotografia fusese făcută înainte de ultima ploaie și cultura, normal dezvoltată, reclama solului umezeală.*

Fotografia din mijloc : *împreună cu soția, inginera și dînsa, șeful de fermă măsoară cu rama metrică densitatea grîului. „Da, nu-i rea" — conchid cei doi specialiști.*

Fotografia de jos : *Fiindcă grîul promite și combinele se cer pregătite și revizuite cu grijă.*

Text : M. CALIANU
Foto : Lică IOSIF

INSTANTANEE
ÎN ALB ȘI NEGRU

Prietenul la nevoie se cunoaște

La început n-au știut din ce cauză au izbucnit flăcările. Dar s-au trezit cu mobilele arzînd și focul întinzîndu-se prin odăi. Desigur, la mijloc fusese, ca de obicei, o neglijență. Cu toții ai casei, în frunte cu Florea Tanciu, își pierduseră capul, strigau unii la alții, încercau să scoată din camere cîte ceva.

Tocmai atunci trecea pe drum zidarul Costel Ninu, unul dintre prietenii lui Tanciu. El nu s-a speriat de iureșul focului. A intrat cu cîteva macate și a înăbușit sursa principală de foc, s-a repezit afară și a cărat găleți cu nisip, pe ferestre a început să arunce cu apă. În timpul intervenției, focul nu l-a cruțat nici pe el, provocîndu-i arsuri la mîini, la cap.

Cînd grupa de pompieri voluntari din comuna Urzicuța, județul Dolj, unde s-au petrecut de curînd cele de mai sus, a sosit la fața locului, incendiul fusese în bună măsură localizat.

Prieteni ca Ninu, să tot ai !

Poftiți la bucșe!

Conducerea cooperativei agricole din Chirnogeni, județul Constanța, a comandat întreprinderii de aprovizionare nr 1 București a D.G.A.T.M. 1 068 de bucăți de bucșe de căruțe, de care avea mare trebuință. „Bucșe de căruțe", atît a scris în nota de comandă. Și bucșe a primit. Numai că, despachetîndu-le din lăzi, meșterii cooperatori și președintele au constatat că n-au ce face cu ele. Erau bucșe ce se folosesc în alte părți ale țării și nu la căruțele dobrogene. Au încercat să le restituie întreprinderii de aprovizionare, dar conducerea acesteia, le-a răspuns că „mortul de la groapă nu se mai întoarce". Președintele cooperativei agricole nu s-a dat bătut și a solicitat sprijinul unor baze de aprovizionare din țară. În zadar. Nici un client. S-a gîndit atunci să le trimită să fie turnate din nou la întreprinderea metalurgică Constanța. N-a fost chip. Costa prea mult. Și așa, cu tot cu bucșe, conducerea cooperativei a rămas de... căruță și există pericolul ca celor vinovați să li se impute contravaloarea bucșelor — 14 000 de lei. Hai să-i ajutăm ! Cine are nevoie de bucșe de 252 x 45 și de 252 x 40 să se adreseze la Chirnogeni.

A uitat banii

Era spre seară. Nicolae Popescu casierul cooperativei agricole din Valea Mare, județul Olt, tocmai se întorsese de la bancă. Avea asupra lui o însemnată sumă de bani, reprezentînd avansul la zile-muncă al țăranilor cooperatori. Aflînd că la căminul cultural are loc o ședință de la care nu trebuia să lipsească, casierul a tras în grabă sertarul de la birou, a lăsat teancurile de bancnote și, fără să împingă sertarul la loc, fără să încuie cel puțin ușa de la camera în care își are biroul și casa de bani, a plecat la ședință. Noaptea tîrziu, după terminarea ședinței, nu și-a mai amintit că lăsase, în totală nesiguranță, banii a sute de cooperatori. S-a dus acasă. A dormit liniștit. Somn adînc, fără vise. Numai că, dimineața, l-au trezit niște bătăi în ușă. „Aoleu ! Banii ! Banii ! Banii !" a prins a striga el.

— Sînt acolo unde i-ați lăsat, l-au liniștit oamenii. Tovarășul contabil șef, Marin Ioniță, a dat de ei. Zice să veniți urgent la sediu.

Ce frică a tras casierul, numai el știe. Neglijența de care a dat dovadă putea să-l coste scump. Căci se știe : „Cînd nu deschizi ochii, deschizi punga".

„Pe ei, mă!"

Îl asculta tot satul și se minuna de curajul lor. Și ei, Ion Simion și Lazăr Stoica, paznici la cooperativa agricolă din comuna Milcovul, județul Vrancea, povesteau cum, în noaptea care trecuse, se luptaseră ore în șir cu 5—6 inși veniți să fure porumb. „Și au furat ?", întrebau oamenii. „Păi ce, credeți că au adus ? Patru ne țineau și ceilalți furau", explicau cei doi viteji.

În urma cercetărilor întreprinse imediat, cu concursul țăranilor cooperatori, miliția a stabilit că la furatul porumbului venise un singur ins, Stan Boldeanu. Abil, hoțul s-a apropiat de paznici și a strigat : „Pe ei, mă" ! Fricoși și somnoroși, paznicii au luat-o la fugă și nu s-au mai întors la magazie. Făptașul a încărcat în căruță 1 372 kg de porumb și a plecat.

În cazul de față fuga paznicilor, departe de a fi... sănătoasă, este deosebit de... rușinoasă.

De astă dată, să-i credeți

Dacă din întîmplare vă întîlniți cu țăranii cooperatori Vasile Soloharu, Ilie Soloharu și Petru Ciobanu din comuna Probota, județul Iași (pasionați pescari amatori) și, din vorbă în vorbă, o să vă istorisească cum au reușit ei să fie... amendați cu cîte 1 500 de lei, să-i credeți pe cuvînt. De astă dată nu spun... povești pescărești. Spun adevărul. Au fost prinși pescuind cu crisnicul în locuri și în perioade interzise. Pentru practicarea braconajului, comitetul județean de vînătoare și pescuit i-a sancționat exemplar. Acum, în timpul nopții, pescarii amintiți stau la casele lor. Nu se mai duc pe malul bălților. Au... tras concluzii.

Cetățenească

Din Topolog, județul Tulcea, ni se semnalează o seamă de deficiențe privind aprovizionarea oamenilor cu cele de trebuință. Farmacia existentă în centrul comunei, bunăoară, nu mai funcționează de mai bine de un an, la librăria comunală rechizitele școlare lipsesc tocmai atunci cînd elevii au mai mult nevoie de ele, iar la bufetele cooperativei de consum berea și sifoanele constituie adevărate rarități. Să nu mai vorbim de preparatele culinare care lipsesc cu desăvîrșire. În schimb, la bufetul din centrul comunei, consumatorii găsesc din abundență.. atitudini necuviincioase, pe care ajutorul de gestionar le oferă cu multă dărnicie.

Enumerînd necazurile celor din Topolog, le supunem spre soluționare forurilor județene competente.

CĂRȚI NOI

„Creșterea industrială a porcilor"

Sub semnătura unui colectiv format din ing. Mihai Cuțuhan, dr. Ion Sîntu, ing. Vasile Cozmuță și dr. Aurel Enache, *în Editura Agro-Silvică a apărut recent lucrarea* „Creșterea industrială a porcilor". *Datorită avantajelor economice pe care le prezintă față de sistemul gospodăresc de creștere și îngrășare, sistemele industriale se extind an de an atît pe plan mondial, cît și în țara noastră. Organizarea procesului de producție în complexele industriale ridică o serie de probleme noi legate de reproducția, creșterea, hrănirea și apărarea sănătății animalelor, precum și de folosirea intensivă a întregului efectiv, a spațiilor de cazare și a utilajelor, în condițiile unui flux tehnologic continuu. Beneficiind de o experiență prețioasă izvorîtă din participarea efectivă la concepția, execuția și punerea în funcțiune a unor astfel de unități, autorii sintetizează, în cele 200 de pagini ale lucrării, o serie de elemente noi intervenite în tehnica de creștere și exploatare.*

Editată în condiții grafice corespunzătoare, lucrarea, al cărei conținut este completat și de un bogat material ilustrativ, este de un real folos specialiștilor și lucrătorilor din acest sector.

COORDONARE OPERATIVĂ

(Urmare din pag. 1)

cializată în creșterea păsărilor pentru producerea de ouă, una în creșterea porcilor la îngrășat în sistem gospodăresc, 3 sînt pur viticole, iar restul mixte. Planul de beneficii prevăzut pe întreg trustul este de 56 200 000 de lei, și sîntem convinși că-l vom realiza.

Am ținut să prezint succint acești indicatori pentru a vă forma o imagine a muncii ce trebuie depusă în coordonarea, îndrumarea și controlul activității întreprinderilor din trustul nostru. Neexistînd experiență în acest domeniu, consider că nu ar fi lipsit de interes să arăt cum ne-am organizat munca, felul în care sprijinim întreprinderile la realizarea indicatorilor de producție și financiari, cum lucrăm cu organele locale de partid și de stat.

Ne călăuzim în permanență, în întreaga noastră activitate, de prevederile hotărîrii plenarei Comitetului Central al partidului din martie 1967, ajutînd la buna desfășurare a muncii în ferme, acolo unde de fapt se produce. În urma desființării vechilor trusturi regionale s-a ivit posibilitatea ca la nivelul actualului trust să lucreze oameni cu multe cunoștințe și experiență de muncă în întreprinderile agricole de stat. Unii din noi împlinim în acest an 20 de ani de activitate în acest sector. Dată fiind întinderea mare a teritoriului pe care lucrăm, la nivelul celor 4 județe au fost numiți împuterniciți cu o bună pregătire profesională, corespunzătoare profilului majorității întreprinderilor din județ. În activitatea lor ei sînt îndrumați direct de conducerea trustului, urmărind îndeplinirea tuturor sarcinilor ce revin agriculturii de stat la nivel de județ și participă efectiv la toate ședințele consiliilor de conducere ale întreprinderilor, alături de un membru din conducerea trustului.

A devenit o regulă bine stabilită la noi ca în prima zi a săptămînii, conducerea trustului, împreună cu împuterniciții județeni, să analizăm activitatea săptămînii trecute și în urma teleconferinței cu Departamentul I.A.S. să fixăm graficul de lucru pe săptămîna în curs. La rîndul lor împuterniciții concretizează la nivelul întreprinderilor, în funcție de condițiile locale, prevederile graficului de lucru.

O acțiune care s-a dovedit deosebit de eficace în activitatea fermelor o constituie faptul că periodic consiliul de administrație al fiecărei întreprinderi se deplasează în ferme și acolo, pe baza unei informări prezentate de șeful de fermă, analizează rezultatele activității și, împreună, caută căi de înlăturare a unor lipsuri. În momentul de față, de exemplu, dată fiind situația culturii grîului, la care se pare că din cauza condițiilor vitrege nu se va realiza planul de producție, în discuțiile purtate în ferme se caută să se găsească noi surse de venituri pentru acoperirea deficitului probabil, în așa fel încît în final să nu se afecteze cu nimic realizarea beneficiilor planificate.

Lucrînd în acest mod, **în urma analizei activității întreprinderilor pe trimestrul I am constatat că planul de venituri totale pe trust a fost îndeplinit în proporție de 111 la sută, în condițiile în care cheltuielile s-au efectuat doar în proporție de 98 la sută.** Rezultatele acestei analize, pe întreprinderi, au fost comunicate organelor județene de partid și de stat din fiecare județ, pentru a vedea, comparativ, care este situația întreprinderilor din județul respectiv și cum se situează ele ca realizări față de cele din județele învecinate.

Actuala formă organizatorică permite desfășurarea și a altor acțiuni menite să îmbunătățească activitatea fermelor și întreprinderilor. Astfel, imediat după înființarea trustului zonal, ajutați de un colectiv de la departament, **am reanalizat planul de producție și financiar al întreprinderilor, cu care ocazie s-au evidențiat rezerve interne care, valorificate, vor duce la realizarea unui beneficiu suplimentar de 3,6 milioane de lei.** Alt exemplu. Prin planul inițial era prevăzut ca din cele 133 de ferme cîte cuprinde trustul, 23 să aibă la sfîrșitul anului pierderi. Noi am deplasat colective de specialiști de la trust în fiecare fermă și pe baza analizelor făcute s-au luat astfel de măsuri care ne îndreptățesc să sperăm că pînă la sfîrșitul anului să fie lichidate cauzele care generau pierderi.

Convinși fiind de avantajele ce le aduce organizarea științifică a producției și a muncii, în urma studiilor întreprinse, s-a elaborat o tematică ai cărei indicatori principali sînt : organizarea muncii pe echipe specializate în ferma de vaci, salarizarea în acord global pe grajd, recoltarea bazei furajere a fermei pe grajduri etc.

O altă latură a activității noastre este cea legată de aprovizionarea populației, organizînd desfacerea produselor prin magazine proprii pentru un volum de producție de 40 de milioane de lei. Pînă în prezent am înființat 5 magazine în principalele orașe din zona trustului nostru, avînd solicitări și din partea altor orașe. Rezultatele de început sînt bune, realizînd pînă acum 3 milioane de lei, baza constituind-o vînzarea legumelor de seră și de cîmp, a produselor lactate, fructelor și vinurilor din soiuri alese din podgoriile renumite : Cotești, Odobești, Panciu, Focșani, Pufești.

Îngrijorați de efectele care le-ar avea lipsa de precipitații asupra producției, la începutul acestei luni am stabilit un plan de acțiune, corelat cu cele județene. În sistem irigat avem amenajată suprafața de 3 530 ha, care se cultivă îndeosebi cu legume, semințe și seminceri, leguminoase perene, porumb pentru boabe și pentru siloz ș.a. Înafară de aceasta s-au mai luat măsuri ca, prin mijloace, simple, să se ude suprafețe cît mai mari de teren, în funcție de sursele locale de apă.

Gînduri de viitor ? Două sînt de maximă actualitate :

— să acționăm în așa fel încît să redresăm producția de lapte pentru a acoperi și nerealizările primului trimestru ;

— să delimităm teritorial fermele și întreprinderile noastre în limitele județelor respective, pentru ca organele județene de partid și de stat să poată lucra mai bine cu sectorul de stat al agriculturii. Pentru îndeplinirea lor am și început organizarea studiilor necesare.

În încheiere, o propunere : **la sediile împuterniciților județeni ai trusturilor să existe instalații de telex pentru a spori operativitatea în muncă.**

PRODUSE BIOLOGICE PENTRU SERO-DIAGNOSTIC
preparate de I.C.V.B. „Pasteur"

Antigenul pullorum se livrează în fiole de 5 ml și 10 ml și se prezintă ca un lichid albăstos opac, cu un sediment la fundul fiolei. Se folosește pentru reacția de hemoaglutinare rapidă, în scopul depistării păsărilor bolnave de pulloroză sau tifoză, în evoluția cronică asimptomatică.

Tehnica executării reacției, ca și interpretarea ei, se fac potrivit indicațiilor date de I.C.V.B., „Pasteur", în instrucțiunile de folosire, care însoțesc produsul.

Antigenul păstrat în frigider la întuneric și la temperatura de + 4 și + 8° C are valabilitatea de un an de la data preparării sale.

Serurile aglutinante „O" antisalmonella, grupurile A, B, C, D, și polivalent, se prezintă ca un lichid transparent, gălbui sau roz și se livrează în fiole de 2 ml. Se folosesc pentru identificarea tulpinilor de salmonella izolate de la animalele bolnave, după indicațiile prevăzute în instrucțiunile de folosire a produsului.

Păstrate la întuneric și la temperatura de +4°, +8°C pot fi utilizate timp de un an de la preparare.

Alexina se prezintă ca o pastilă poroasă și compactă, de culoare roșietică, rehidratîndu-se în apă. Se livrează în fiole de 1 ml și se folosește în laboratoarele de diagnostic pentru R.F.C., după o prealabilă rehidratare în aceleași condiții ca și alexina proaspătă de cobai.

Valabilitatea ei este de un an de la preparare, dacă a fost conservată după instrucțiunile I.C.V.B. „Pasteur".

Toate aceste produse sînt preparate la I.C.V.B. „Pasteur" din București, sectorul 7, șoseaua Giulești 333 și pot fi procurate de la depozitul D.G.A.T.M. — Întreprinderea nr. 17 — București, sectorul 4, strada 7 Drumuri, nr. 4. În provincie se pot procura de la depozitele D.G.A.T.M. și de la farmaciile veterinare.

LA DRUM CU AUTOBUZUL...

A fost o vreme cînd locuitorul din mediul rural nu-şi făcea vre-o problemă din oboseala mersului pe jos, atunci cînd treburile îi solicitau drumuri lungi între o comună şi alta, ori pînă la oraş. Cu numai două decenii în urmă, o distanţă de 10—15 kilometri era socotită, în asemenea cazuri, un fapt obişnuit. Necazurile pricinuite de asemenea deplasări — pierderea unui timp preţios, uzura încălţămintei, uzura fizică, erau trecute la capitolul „lucruri fireşti"...

Altfel se petrec lucrurile azi. Deschiderea, an de an, a noi trasee de autobuze pe toate drumurile ţării (numai anul trecut au fost inaugurate în întreaga ţară 262 de noi rute importante), dotarea autobazelor cu un număr sporit de mijloace de transport, o mai accentuată nevoie de circulaţie, determină o afluenţă sporită de pasageri şi, firește, noi cerinţe ale acestora. Ei pretind, pe bună dreptate, autogări amenajate cu grijă, autobuze bine întreţinute, personal temeinic instruit, respectarea orarelor, în general o deservire civilizată.

Acestea au şi fost, de altfel, obiectivele urmărite în raidul anchetă pe care l-am întreprins de curînd în judeţul Hunedoara.

RAID-ANCHETĂ ÎN JUDEŢUL HUNEDOARA

— În raza noastră de activitate — judeţele Alba şi Hunedoara — ne informează tov. Alex. Devianu, directorul D.R.T.A. Deva, sînt puse în prezent la dispoziţia călătorilor 455 de autobuze. Zilnic, de la autogara din Deva, de pildă, pornesc, pe cele 102 rute, însumînd 4 529 km, cu 500 de curse, peste 6 000 de oameni. O dată cu noua reformă administrativă a ţării, cererile pentru deschideri de noi trasee s-au majorat. Ca urmare, de curînd am înfiinţat noi curse pe unele rute importante. De asemenea, o problemă foarte însemnată în activitatea noastră o constituie asigurarea unor autogări spaţioase, amenajate corespunzător. Cele din Deva şi Brad răspund acestui deziderat. Cele din Orăştie, Haţeg sau Hunedoara, nu. Sălile de aşteptare şi birourile sînt mici, înghesuite. Se poate aprecia că au fost îmbunătăţite mult şi condiţiile de întreţinere a autobazelor, pregătirea profesională a şoferilor etc. Mai sînt însă destule probleme ce trebuie rezolvate...

Într-adevăr. Unele „probleme" încep chiar din autogara Deva. Dimineaţa, între orele 6 şi 7,30, aici au loc plecări şi sosiri pentru 50—60 de curse. Dar spaţiul de parcare al autobuzelor este extrem de mic. Tăbliţe indicatoare nu se văd, încît călătorii aleargă agitaţi de la o maşină la alta şi nu puţini sînt cei care se trezesc că autobuzul respectiv a plecat. S-ar putea lărgi locul de parcare, amenajîndu-se o platformă. Aşa cum ne-a precizat tov. Constantin Stănciulescu, dispecer şef al autogării, aceasta s-ar putea realiza în numai cîteva zile. Trebuie să se obţină însă o aprobare a consiliului popular al oraşului Deva pentru înlăturarea platformei actuale, de... gunoaie menajere, împrejmuită de altfel cu gard de sîrmă, ce sălăşluieşte la cîţiva paşi de autobuzele înghesuite unul în altul.

Dar dacă din cauze ca cele de mai sus unii călători „rămîn" în autogară, alţii însă, cu treburi urgente la Deva, rămîn pe... drum.

— Pe ruta Almaş-Sechet, ne-au informat soţii Aurel şi Lucreţia Nicola, membri ai unei cooperative agricole, dimineaţa circulă o maşină mică, numai cu 14 locuri. Acestea sînt suprasolicitate de către producătorii care aduc lapte şi legume la Deva. Mai ales în zilele de miercuri şi sîmbătă, călătorii din Almaş sînt în număr atît de mare, încît mulţi din cei cu abonamente, nemaiavînd loc în autobuz, sînt nevoiţi să pornească pe jos, drum de 7 km, sosind cu întîrziere la întreprinderile unde sînt angajaţi.

Ar fi atît de greu să se pună în circulaţie un autobuz corespunzător cererilor?

—Azi dimineaţă, ne-a spus Ion Drăguşin din satul Fornădia, au trecut, venind dinspre Brad, trei autobuze, dar nici unul nu a oprit la noi. Am venit pe jos, împreună cu alţi şapte muncitori care lucrează în Deva. Ceea ce este supărător e faptul că maşinile nu erau deloc aglomerate. La Ciinelu de Jos, un sat situat la 3 km de noi, ele au oprit, aşa cum ne-au comunicat localnicii. Controlorii ar trebui să se afle pe trasee şi în aceste ore, spre a constata astfel de procedee şi a lua măsurile ce se impun.

Parcurgînd o serie de trasee socotite lăturalnice, constatăm că oricît de bine ar fi întreţinute maşinile, nu se vor putea evita nemulţumirile călătorilor şi uzajul autobuzelor, cîtă vreme drumurile nu vor fi modernizate. Pe rutele Brad-Abrud, Gura Ruzii-Musariu, Buceş-După Piatră, Ilia-Vişca, Ilia-Căzărmăneşti, Zam-Almaş Sălişte, Buruene-Hărţăgani — şi aşa destul de grele — lucrările de întreţinere a drumurilor bat pasul pe loc. La ieşirea din comuna Rapoltu Mare, pe ruta Simeria-Boiu, de trei-patru ani stă neastupat un şanţ, deşi piatră este destulă. Un pod nu se execută, piatra se macină nefolosită, multe autobuze îşi rup aici arcurile. Consiliul popular al comunei Rapolt nu întreprinde nimic, deoarece nu are prinsă în plan lucrarea respectivă.

Iată-ne la autogara din Brad.

Clădire nouă, modernă, dată în funcţiune abia de două săptămîni, autogara dispune de un birou de informaţii şi primiri de bagaje, de o sală de aşteptare, prevăzută cu megafon pentru anunţul sosirilor şi plecărilor. Pe platoul din spatele clădirii se află 8 piste betonate, unde sînt amplasate tăbliţe indicatoare pentru fiecare traseu, astfel încît călătorii pot şti cu precizie unde anume să aştepte autobuzul ori unde să-l găsească repede, în caz că sosesc cu cîteva clipe înaintea plecării. (Ar trebui, totuşi, ca pe aceste tăbliţe să se adauge, pe lîngă denumirile principalelor comune prin care trece traseul respectiv **şi orele plecărilor).**

La cele două „case" ale autogării (a treia stă închisă şi blocată cu nişte safeuri) s-au format cozi mari. Poate şi fiindcă am nimerit într-o zi de joi, cînd la Brad este tîrg săptămînal. Graba şi dezinteresul cu care lucrează uneori casierele produc destule necazuri călătorilor. O femeie, după ce şi-a făcut stagiul de o jumătate de oră la coadă, bunăoară, e trimisă la „casa" de alături, fiindcă numai acolo se dau bilete pentru cursa de care are nevoie; cîţiva cooperatori — Roman Nicoară, Maria Sina, Maria Nădăşan din Velişoara, Andrei Benea din Stejarul — vin de afară în grup, agitaţi, plîngîndu-se că au solicitat bilete pentru ora 10,30, dar din greşeală casiera le-a dat pentru altă oră; acum şoferul nu-i... primeşte în autobuz, deoarece nu mai sînt locuri. O altă femeie, care a stat la rînd pentru a lua bilet pentru Peteni, e anunţată că... „s-au terminat". Aceeaşi nemulţumire este exprimată şi de călătorii Ion Pîrvu, Teodor Cristea, Ioan Bulea şi Oana Ilea, din Baia de Criş. În această situaţie, conducerea autogării, abia la cererea insistentă a călătorilor, hotărăşte să le pună la dispoziţie, ca supliment, un microbuz.

În autobuzul cu care revenim la Deva, stăm de vorbă, între alţii, cu profesoara Elena Părău şi cu învăţătoarea Emilia Henţ.

— Avem numeroşi elevi din Fornădia, ne spun interlocutoarele noastre, care vin la şcoala generală de 8 ani din Sulighete, comuna Păuliş, unde funcţionăm noi, cale de peste 4 kilometri. E destul de greu pentru ei şi acum vara, dar în timpul iernii! S-a cerut de numeroase ori Direcţiei regionale de transporturi auto Deva să înfiinţeze şi aici o cursă, mai ales că drumul e bun. Dar nu s-a dat pînă acum nici-un răspuns.

Într-adevăr, o studiere mai atentă a cererilor pentru deschideri de trasee strict necesare ar scoate la iveală posibilităţi noi de deservire a călătorilor din comune.

— Ar fi bine, ne spunea tehnicianul veterinar Constantin Ivaş, de la circumscripţia veterinară din Baia de Criş, să se inaugureze o cursă locală din Brad, pînă la această comună, întrucît numeroşi cooperatori din satele Cărăstău, Lunca, Ţebea, Caraci, Rişca şi altele au nevoie să circule de cîteva ori pe săptămînă la Brad. Neavînd la dispoziţie suficiente mijloace de deplasare, ei aşteaptă la răspintii cîte o... „ocazie", fapt care, pe lîngă alte inconveniente, nu contribuie în nici un caz la sporirea rentabilităţii întreprinderii de transporturi.

Aşadar: mai multă atenţie din partea organelor în drept pentru întreţinerea drumurilor publice, mai multă solicitudine pentru buna deservire a călătorilor în autogări, o mai atentă rezolvare a cererilor adresate de către publicul călător pentru deschideri de trasee strict necesare. Iată numai cîteva din problemele ce-şi aşteaptă o promptă rezolvare din partea conducerii D.R.T.A. — Deva. Şi nu numai a acestei unităţi.

Al. RAICU

DIALOG redacţie — cititori

Un grup de ingineri din cooperativele agricole de producţie ale judeţului Vrancea:

Problemele ridicate în scrisoarea dv. le-am adus la cunoştinţă direcţiei de resort din Consiliul Superior al Agriculturii. Ni s-a comunicat că observaţiile dv. nu sînt întemeiate. Pentru a primi salariul, specialiştii care îşi desfăşoară activitatea în cooperativele agricole trebuie să prezinte direcţiei agricole judeţene o adeverinţă eliberată de conducerea cooperativei agricole din care să rezulte că în luna respectivă specialistul a fost prezent în unitate, că nu a absentat nejustificat de la muncă. Prin urmare, nu este vorba de unele pretenţii neîntemeiate ale direcţiei judeţene agricole, cum credeţi dv., ci de respectarea instrucţiunilor emise în acest sens de Consiliul Superior al Agriculturii. D-voastră cunoaşteţi că orice salariat trebuie să facă, într-un fel sau altul, dovada prezenţei sale la serviciu.

Ing. Ovidiu OPREANU — de la cooperativa agricolă Lipova I, judeţul Arad:

Unitatea în care activaţi, ne-a informat direcţia judeţeană agricolă, are un efectiv de 591 U.V.M., fiind încadrată la categoria a III-a. În asemenea cazuri (cînd efectivele de animale sînt cuprinse între 501 — 1 000 U.V.M.), conform nomenclatorului de funcţiuni în vigoare, inginerul zootehnist poate fi încadrat între limitele de 1 300 — 1 700 de lei. Salariul dv. fiind de 1 700 de lei, înseamnă că aţi fost încadrat la limita maximă a funcţiei de inginer zootehnist pentru cooperativele agricole de categoria a III-a.

Alexandru CUNE — comuna Călmăţui, judeţul Argeş:

Faptele semnalate de dv. au fost soluţionate la faţa locului de către uniunea judeţeană a cooperativelor agricole. Din cercetările întreprinse rezultă că pentru timpul cît aţi funcţionat la baza de recepţie ca delegat al mai multor cooperative agricole, aceste unităţi v-au retribuit în bani, corespunzător cu munca depusă. Nu sînteţi îndreptăţit să primiţi, pentru această perioadă, retribuţie suplimentară.

ADMITEREA ÎN LICEELE AGRICOLE

Mai mulţi cititori, între care Dumitru PASCAL din Sinnicolau-Mare, judeţul Timiş, Petre JUŞCĂ din Gherla, judeţul Cluj, Sandu CRISTESCU — comuna Roma, judeţul Botoşani, ne-au adresat întrebări referitoare la admiterea în liceele agricole. Iată răspunsurile:

Liceele agricole pregătesc cadre medii cu profil agricol şi cadre medii economice necesare agriculturii — tehnicieni şi contabili — în 10 specialităţi şi anume: **agronomie, horticultură, culturi irigate, protecţia plantelor, îmbunătăţiri funciare, cadastru şi organizarea teritoriului, mecanică agricolă, veterinară, zootehnie, contabilitate şi merceologie agricolă.**

Începînd cu anul şcolar 1968/1969, la specialitatea „contabilitate şi merceologie agricolă" se organizează şi secţii de învăţămînt fără frecvenţă.

La concursul de admitere în învăţămîntul de zi se primesc absolvenţi ai şcolii generale în vîrstă de pînă la 18 ani, indiferent de localitatea în care îşi au domiciliul. Concursul de admitere se organizează în două sesiuni: **sesiunea de vară,** între 18 şi 27 iunie, pentru ocuparea pînă la 80 la sută din totalul locurilor planificate, şi **sesiunea de toamnă,** între 2 şi 9 septembrie, pentru ocuparea locurilor rămase libere.

La concursul de admitere în **învăţămîntul fără frecvenţă** (specialitatea contabilitate şi merceologie agricolă), ce se va desfăşura între 2 şi 9 septembrie, se primesc absolvenţi ai şcolii generale (de 8 sau 7 ani) sau ai altor şcoli echivalente, indiferent de vîrstă. Aceştia trebuie să fie încadraţi într-o muncă de specialitate.

Orice alte lămuriri se pot afla de la liceele agricole, direcţiile agricole judeţene sau citind broşura „Îndrumător pentru admiterea în liceele de specialitate". Broşura conţine şi reţeaua şi profilul liceelor de specialitate, pe judeţe.

A XV-a adunare generală trienală a Consiliului Internaţional de Vînătoare (C.I.C.)

UN IMPORTANT EVENIMENT CINEGETIC

Zilele trecute au avut loc, la Mamaia, lucrările celei de a 15-a Adunări generale trienale a Consiliului Internaţional de Vînătoare (C.I.C.). Pentru a aduce la cunoştinţa cititorilor noştri hotărîrile luate cu acest prilej, ne-am adresat tov. Paul Bughi, vicepreşedinte al Asociaţiei generale a vînătorilor şi pescarilor sportivi din ţara noastră.

— Prima adunare generală a Consiliului, **ne-a spus interlocutorul,** a avut loc în 1928 la Praga, astfel încît sesiunea de la Mamaia a marcat şi împlinirea a 40 de ani de la înfiinţarea C.I.C., ale cărei ţări fondatoare au fost Franţa, România, Polonia şi Cehoslovacia. Printre alte capitale în care s-au ţinut adunările ulterioare au fost: Paris, Berlin, Varşovia, Bruxelles, Madrid Copenhaga, Roma, Viena, Lisabona.

Cinstea de a se organiza în 1968 la noi acest important eveniment a reprezentat o confirmare a prestigiului de care se bucură România în prezent şi în acest domeniu, prestigiu ce se datorează atît bogatei activităţi desfăşurate la noi, ca ţară fondatoare a C.I.C., cît şi rezultatelor de seamă pe care le-am obţinut în ultimele două decenii, în gospodărirea raţională a fondului cinegetic.

La lucrările recente ale Adunării au participat delegaţi şi invitaţi din 23 de ţări ale lumii.

— Ce probleme au fost discutate în cadrul recentelor lucrări ale C.I.C.?

— Timp de trei zile participanţii au dezbătut aspecte majore ale activităţii cinegetice. Totodată, s-au discutat o serie de probleme organizatorice, între care modificarea statutului C.I.C. şi constituirea comitetului ştiinţific.

În ultima şedinţă plenară, adunarea generală a aprobat raportul privind situaţia financiară a C.I.C. şi rapoartele comisiilor de specialitate. Rezoluţiile propuse de comisii şi adoptate de adunare prevăd, între altele, măsuri pentru ocrotirea păsărilor migratoare şi a speciilor de vînat pe cale de dispariţie.

În cadrul lucrărilor, tovarăşul Iosif Banc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a înfăţişat măsurile adoptate de guvernul român în vederea gospodăririi pe baze ştiinţifice a bogăţiei cinegetice din ţara noastră şi a creării unor condiţii cît mai bune de practicare a vînatului, atît pentru cetăţenii români, cît şi pentru cei de peste hotare.

Apreciind activitatea îndelungată şi contribuţia adusă la înfiinţarea Consiliului Internaţional de Vînătoare, adunarea generală a ales pe Nicolae Săulescu membru de onoare al C.I.C. şi i-a conferit medalia de aur, cea mai înaltă distincţie a acestui organism Internaţional.

În cadrul ordinei de zi a figurat, de asemenea, alegerea noilor organe de conducere ale Consiliului Internaţional de Vînătoare. Preşedinte al C.I.C. a fost ales dr. Johann G. Van Maasdijk (Olanda), iar preşedinte de onoare contele Enrico Marone Cinzano (Italia). Consiliul de administraţie al C.I.C., alcătuit din reprezentanţii tuturor ţărilor membre, a ales apoi ca vicepreşedinţi ai Consiliului pe reprezentanţii României, R.F. a Germaniei, Elveţiei, Italiei, Ungariei şi Spaniei.

R. ALEXANDRU

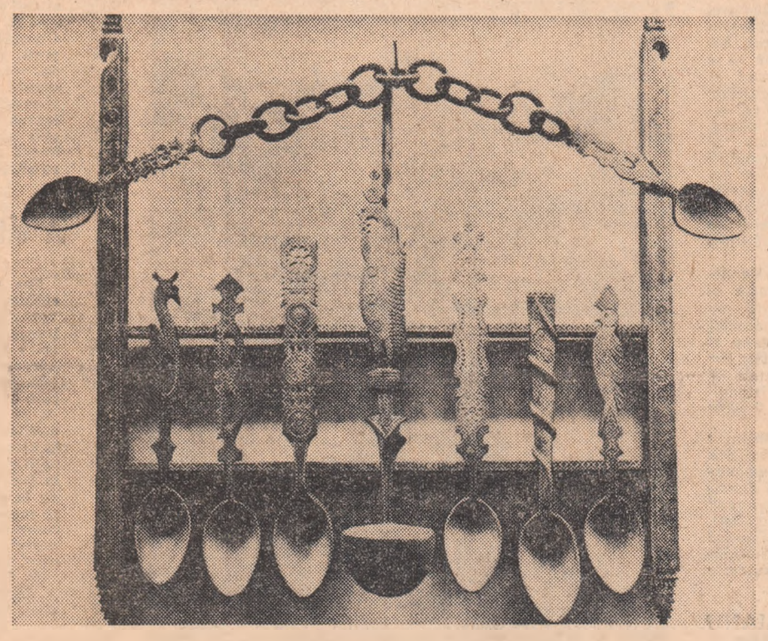

„Lingurarul" lui Nicolae Cernat din comuna Sugag, judeţul Alba.
Foto: Gh. VINŢILĂ

VISURI ÎN LEMN

Căsătoria. Două destine care se unesc pentru a străbate, în aceeaşi matcă, cîmpia vieţii. Eveniment crucial, între leagăn şi mormînt, pe care românul îl sărbătoreşte dintotdeauna închinîndu-i obiceiuri şi oraţii pline de farmec. Acestea se păstrează vii şi astăzi în multe locuri din ţară. Înaintea marelui examen de o viaţă care este căsnicia, mirele, ca viitor pater familias, are de trecut în faţa obştii o serie de probe. În unele locuri, viitorului soţ i se încearcă întîi agerimea şi îndemînarea, fiind pus să lovească cu săgeata sau cu piatra un ou de găină aninat în cel mai înalt pom de lîngă poarta părinţilor miresei. Perspicacitatea îi este verificată în cadrul probei isteţimii, cerîndu-i-se să dezlege un număr de zece ghicitori. În sfîrşit, dus lîngă un măr, va trebui să taie dintr-o singură lovitură o crenguţă, simbolul perpetuării, în aşa fel încît aceasta să cadă în poala miresei, păstrînd pe ea atîtea frunze sau atîţia muguri cîţi copii doreşte să-i facă soţia.

Satul întreg participă la sărbătoarea întemeierii noului cămin, bucurîndu-se de fericirea tinerei perechi care păşeşte în rîndul gospodarilor. La masa cea mare, într-o notă satirică menită să întreţină veselia generală, are loc strigarea cinstelor, adică prezentarea darurilor. Cei strigaţi depun, rînd pe rînd, dinaintea mirilor, valuri de pînză, cearşuri, ploşti cu ţuică, lăzi pentru zestre şi nelipsitul, tradiţionalul colac, simbolizînd belşugul.

Darurile, ca şi obiceiurile şi oraţiile, diferă de la o zonă la alta.

Credem însă că dintre toate darurile cite se fac la nunţile româneşti, unul din cele mai frumoase este şi minunata alcătuire din lemn cioplit, a lui Nicolae Cernat, din comuna transilvăneană Sugag, botezată simplu Lingurar.

O ramă-rastel, cu şapte linguri, fiecare de model diferit. Deasupra, alte două linguri unite printr-un lanţ tot de lemn, dar făcute, cu lanţ cu tot, dintr-o singură bucată. Acesta este „lingurarul", piesă cioplită cu mare fineţe, veritabilă operă de artă la care moş Cernat, cioban de meserie, lucrează timp de trei luni. Remarcabile sînt, de altfel, şi fluierele sau furcile de tors, pe care el le-a expus la a IV-a Expoziţie bienală de artă populară românească.

Aşadar, lingurarul se oferă şi el mirilor ca dar de nuntă. Cu cele două linguri unite, mirilor li se dă să guste miere de albine, în timp ce li se urează să le fie traiul dulce ca mierea, iar căsnicia trainică şi de nedesfăcut precum verigile dintr-o singură bucată care leagă lingurile. Trebuie să recunoaştem că este un cadou ieşit din comun, la care nu ştii ce să admiri mai întîi: realizarea artistică sau frumuseţea mesajului.

Nicolae CULCEA

NE-AM INTERESAT, AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

LIMONADA... „C"

La fabrica „Tableta" din Bucureşti a fost realizat un nou produs destinat îndeosebi copiilor. Este vorba de vitamina C în granule efervescente. Prin dizolvarea unei linguriţe cu astfel de vitamină într-un pahar de apă se obţine o soluţie asemănătoare unei limonade foarte plăcută la gust.

HANUL LUI MANUC

Unul dintre cele mai vechi şi mai interesante localuri de acest gen din Bucureştiul veacului trecut va putea fi văzut aidoma, în curînd, de către zecile de mii de excursionişti care vor vizita Capitala.

În prezent aici, la hanul lui Manuc, se execută mari lucrări de restaurare, punîndu-se în valoare vechea arhitectură a localului. La parter va funcţiona un restaurant cu mîncăruri specifice româneşti, la subsol o cramă iluminată cu lămpi de epocă, iar la etaj se vor afla camere mobilate în diferite stiluri. Şi încă un amănunt: străzile din vecinătatea hanului vor fi pavate cu birne de lemn, ca în anul 1808.

CEAS CU... CALENDAR

Este vorba de un nou ceas deşteptător realizat de către Fabrica „Victoria" din Arad. El e prevăzut cu un mecanism reglabil montat pe carcasă, care pune în mişcare angrenajul ce indică pe o ferestruică de pe cadran datele zilei unei luni. În lunile cu număr de zile impar, trecerea de la o lună la alta se face cu ajutorul butoanelor montate în spatele ceasului.

opinii

Şcoli de floricultură

Pentru desfătarea ochilor şi înfrumuseţarea locului, fie că se găsesc pe masa celui îndrăgostit de ele, fie pe alei, în parcuri, pe balcoane, fie la serbări, solemnităţi şi recepţii, florile nu trebuie să lipsească din nici o împrejurare. Pretutindeni, ele se cer atrăgătoare, variate, cultivate cu grija omului pasionat de meserie.

În ultimii ani s-a dezvoltat, în mare măsură, gustul pentru flori. Gustul acesta trebuie însă întreţinut şi dezvoltat. Pentru a produce din ce în ce mai mult şi mai valoros, spre a corespunde cerinţelor publicului larg, este necesară însă extinderea armonioasă a tuturor ramurilor floriculturii.

Floricultura are multe specialităţi. Una e cultura de cîmp, cu flori anuale, bianuale şi perene, alta e cultura în răsadniţe reci sau calde şi, în sfîrşit, alta e cultura de seră cu specii obişnuite, plante de apartament ori tropicale. Adăugînd la acestea arbuştii ornamentali şi floriferi, iată o întreagă gamă de specialităţi care cer, fiecare, o tehnică diferenţiată, cu totul deosebită una faţă de alta, nouă pentru necunoscători.

Cînd cineva observă o splendidă Begonia rex nu-şi dă seama, nici pe departe, că ea se dezvoltă dintr-o mică porţiune de frunză pusă în „înmulţitorul" serei, pentru ca, din ea, să se dezvolte organele vegetative — rădăcina şi tulpina — care, după un anumit stadiu, dau planta ce se transplantează în teren potrivit. Am dat un exemplu şi ca acestea sînt nenumărate. Aproape fiecare specie şi soi îşi are tehnica ei.

Din păcate personalul specializat se ocupă cu de toate, fără să le aprofundeze; apoi este în număr prea mic şi nu poate face faţă cerinţelor de azi, cînd florile sînt o necesitate a parcurilor şi grădinilor, a împodobirii casei ori balcoanelor noilor blocuri.

În vederea sporirii numărului de specialişti floricultori, socotesc că este bine să se înfiinţeze unele şcoli de floricultură, care să dezvolte aptitudinile în toate ramurile ei. Totodată aceste şcoli ar putea crea specialităţi diferite de flori pentru decor, în afară de cele curente, şi ar contribui la producerea de noi soiuri, cu ajutorul institutelor de cercetări. Astfel de şcoli s-ar încadra în actualul sistem de învăţămînt tehnic, cu o durată de 3—4 ani.

Prof. dr. E. GRINŢESCU

În atenţia participanţilor la concursul „CUNOAŞTEŢI APICULTURĂ?"

Aşa cum v-am mai anunţat, prin publicarea ultimelor trei întrebări în numărul trecut al revistei noastre s-au încheiat şi cele 8 etape ale concursului „Cunoaşteţi apicultura?", organizat de Asociaţia crescătorilor de albine din R. S. România şi revista „Agricultura socialistă", concurs dotat cu premii în valoare de 12 000 lei.

Răspunsurile vor fi apreciate de către un juriu format din reprezentanţi ai Asociaţiei crescătorilor de albine, Staţiunii centrale de apicultură şi sericicultură şi revista „Agricultura socialistă", iar premiile se vor acorda în funcţie de punctele acumulate de fiecare participant. În caz de balotaj, juriul va apela la tragerea la sorţi.

Într-unul din numerele viitoare vom publica lista cîştigătorilor precum şi premiile acordate.

În aşteptarea răspunsurilor la întrebările puse, urăm participanţilor succes!

ANUNŢ

Absolvenţii Facultăţii de zootehnie Timişoara organizează întîlnirea de 10 ani la 6 iulie. Colegii vor scrie acordul inginerului Gh. Lungulescu, str. Porumbescu 29, Timişoara

DIN PROGRAMUL DE RADIO ŞI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 2—8 iunie

RADIO

EMISIUNI PENTRU SATE.
Duminică: programul I: 7.00 — ORA SATULUI. *IN FIECARE ZI DE LUCRU:* programul I: 5.50 — JURNAL AGRAR.
EMISIUNI MUZICALE
DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 9.30; 11.07; 14.10; 16.05; 18.00; 19.30; 20.25; programul II: 6.00; 8.00; 13.10; 16.30; 18.40; 22.10. *Muzică uşoară şi de dans:* programul I: 6.05; 8.15; 9.50; 11.25; 13.00; 15.20; 16.50; 18.30; 20.10; 21.40; 22.20; 23.05; 0.05—5.00; programul II: 7.15; 10.15; 15.00; 17.15; 18.18; 19.05; 20.26; 21.10; 22.30; 0.02; 0.30; programul III: 23.00.
LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 10.25; 12.30; 14.00; 16.20; 18.20; 20.05; programul II: 7.00; 8.03; 11.35; 15.30; 19.00. *Muzică uşoară şi de dans:* programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 17.45; 19.30; 20.15; 20.45; 21.25; 22.20; 23.00; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.05; 12.07; 15.00; 15.45; 16.15; 16.25; 18.00; 20.50; 21.05; 22.25; 0.10.
MARŢI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 12.30; 14.00; 16.20; 18.20; 20.20; 21.25; programul II: 7.00; 8.05; 12.07; 13.15; 17.15; 19.00. *Muzică uşoară şi de dans:* programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 11.20; 13.20; 14.50; 15.30; 18.40; 19.30; 20.40; 21.35; 22.20; 22.35; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.05; 10.55; 12.30; 15.00; 16.35; 20.50; 23.50.
MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 10.30; 12.30; 14.00; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.05; 11.15; 13.30; 17.15; 19.00. *Muzică uşoară şi de dans:* programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 19.30; 20.40; 21.00; 22.20; 22.35; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.05; 11.30; 12.25; 15.00; 16.15; 16.25; 0.02.
JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 10.30; 12.30; 14.00; 18.15; 20.20; 21.00; programul II: 7.00; 8.05; 10.55; 12.07; 13.15; 15.45; 17.15; 19.00. *Muzică uşoară şi de dans:* programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 14.50; 15.30; 16.20; 19.30; 20.35; 21.25; 22.20; 22.35; 23.35; 0.05—5.00; programul II: 7.45; 10.15; 11.15; 15.00; 18.15; 18.50; 24.00.
VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 10.30; 12.30; 14.50; 16.20; 18.20; 20.20; programul II: 7.00; 8.05; 12.07; 15.30; 17.15. *Muzică uşoară şi de dans:* programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 15.05; 15.35; 19.30; 20.40; 21.00; 21.25; 22.20; 22.35; 23.00; 23.35; 0.05—3.35; programul II: 7.45; 11.10; 12.30; 15.00; 16.50; 17.35; 18.10; 18.50; 22.25; 23.50.
SIMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 5.35; 12.30; 14.40; 15.15; 17.35; 20.15; 21.00; 23.40; programul II: 7.00; 8.05; 11.30; 13.30; 16.15; 19.00. *Muzică uşoară şi de dans:* programul I: 5.25; 8.30; 9.05; 12.00; 13.20; 16.20; 18.20; 19.30; 20.30; 21.25; 22.20; 23.02; 0.05—6.00; programul II: 7.45; 10.05; 10.55; 12.07; 13.00; 16.00; 17.15; 22.30;

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea?; 8.40 — Pentru copii: Biblioteca lui Aşchiuţă; 9.05 — „Cupa de ciocolată"; 9.30 — Pentru tineret: Vă place muzica?; 10.00 — ORA SATULUI. Din cuprins: Telejurnalul satelor: Lucrările agricole ale lunii ● Adrese sezoniere — reportaj filmat pe un şantier de hidroameliorație ● Prospecţii în viitorul satului românesc ● Muzică populară românească; 11.15 — TV Pentru specialiştii din agricultură; 11.45 — Concert simfonic; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineaţă; 14.00 — TELEJURNALUL DE PRÎNZ; 14.15 — ZIG—ZAG — Telemagazin duminical; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Telesport; 20.15 — Rapsodia română Treptele Argeşului; 20.50 — Cronica duminicală; 21.00 — Tele-varietăţi; 21.20 — Film artistic: „Tommy toreadorul". Comedie muzicală. Producţie a studiourilor engleze; 22.45 — Arhitectura Romei.
LUNI: 17.30 — Pentru noi, femeile!; 18.00 — Actualitatea industrială; 18.30 — Curs de limba franceză (lecţia a 19-a); 19.00 — Şoimii — emisiune pentru tineret. „După 20 de ani"; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Muzică populară românească; 20.20 — Ce-aţi dori să revedeţi?; 20.45 — Teleuniversitatea: Istoria civilizaţiilor; 21.20 — Film artistic: „Prizoniera din Caucaz" — o comedie a studiourilor sovietice; 22.40 — Panoramic.
MARŢI: 17.30 — Emisiune pentru cei mici; 18.00 — TV Pentru specialiştii din industrie; 18.30 — Curs de limba engleză (lecţia a 19-a); 19.00 — Emisiune pentru tineret; 19.45 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.55 — Buletinul meteorologic. Publicitate; 20.00 — Film serial: „Thierry la Fronde; 20.26 — Opinia dumneavoastră...; 20.45 — Varietăţi pe peliculă; 21.00 — Seară de teatru: „Viforul" de Barbu Ştefănescu-Delavrancea. *În pauză:* „Cărţile de la început" — film realizat de Studioul „Al. Sahia"; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.
MIERCURI: Emisiuni în reluare: 10.00 — Curs de limbă franceză (lecţiile 7 şi 8); 11.00 — Curs de limba rusă (lecţiile 7 şi 8); 12.00 — TV pentru specialiştii din industrie; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineaţă; 17.00 — Curs de limba germană (lecţia a 17-a); 17.30 — FOTBAL: România—Olanda. Transmisiune de la Stadionul „23 August"; 19.15 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 —„Constelaţia Lirei"—emisiune muzical-coregrafică pentru tineret; 20.00 — „Pe urmele unui film dispărut", o producţie a studioului „Al. Sahia"; 20.15 — Solişti de muzică populară la cererea telespectatorilor; 20.30 — Transfocator. „Opinia publică"; 21.00 — Avanpremieră; 21.15 — Telecinemateca: medalion Humphrey Bogart; 22.23 — Amintirile unui pian: Ionel Fernic. Emisiune muzical—distractivă.
JOI: PROGRAMUL I: *Emisiuni în reluare:* 10.00 — Curs de limba germană (lecţiile 9 şi 10); 11.00 — Curs de limba spaniolă (lecţiile 9 şi 10); 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineaţă; 17.30 — Pentru cei mici: „Împărăteasa mincinoşilor" de Melania Ghica; 18.00 — TV pentru specialişti. Medicină; 18.30 — Curs de limba rusă (lecţia a 17-a); 19.00 — Studioul pionierilor: „Zboruri"; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic ● Publicitate; 20.00 — Film serial: „Vikingii"; 20.26 — Muzică uşoară românească; 20.45 — Actualitatea TV ● Transmisiune în direct; 21.00 — Teatru filmat: ● „Fiul lui Jim" de Robert J. Shaw ● „Strada Banow" de Ingram Gali; 21.15 — Teleglob ● Emisiune de călătorii geografice: Londra; 22.10 — Ecran literar; 22.40 — Mari interpreţi: violonistul Isaac Stern; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II:* 20.00 — „O samă de cuvinte..." Ion Neculce; 20.30 — Privind pînzele lui Velasquez; 20.45 — TELEJURNAL; 21.00 — Concert simfonic; 21.30 — În arena circului; 22.00 — Invitaţie la dans.
VINERI: Emisiune în reluare: 10.00 — Curs de limba engleză (lecţiile 9—10); 11.00 — TV pentru specialişti ● Medicină; 11.30 — Închiderea emisiunii de dimineaţă; 17.30 — Emisiune pentru cei mici; 18.00 — Drumuri şi popasuri ● Emisiune turistică; 18.20 — Buletinul circulaţiei rutiere; 18.30 — Curs de limba spaniolă (lecţia a 19-a); 19.00 — Emisiune pentru şcolari; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Buletinul meteorologic ● Publicitate; 20.00 — ACTUALITATEA AGRICOLĂ ● Din cuprins ● Însemnări pe adresa inginerului agronom (lucrări agricole de sezon) ● F. N. C.-Băileşti (Fabrica de nutreţuri combinate) ● Ecran agricol internaţional; 20.20 — Studioul muzical ● Muzică de operă italiană: Bellini; 20.40 — Dialog despre cultură; 21.00—Reflector; 21.15 — Film artistic: „Dincolo de zidul inalt"; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.
SIMBĂTĂ: 17.30 — FOTBAL: Progresul—Argeşul ● *În pauză:* Desene animate; 19.15 — „Mult e dulce şi frumoasă" — emisiune de limba română; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 19.50—Buletinul meteorologic ● Publicitate; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — FOTBAL: Finala Campionatului european. Transmisiune de la Roma ● În pauză: Parada vedetelor; 22.45 — Film serial: „Răzbunătorii".

VARIETĂŢI

Noi emisiuni filatelice

Dintre noile emisiuni filatelice una este consacrată „Anului internaţional al drepturilor omului". Valoarea nominală a mărcii este de un leu. Editată în format 27/39 mm, marca, dantelată, este tipărită în patru culori.

O altă marcă este consacrată celei de a XX-a aniversări a înfiinţării Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii şi are o valoare de 1,60 lei, fiind tipărită tot în patru culori.

În sfîrşit, o altă marcă, avînd valoarea nominală de 1,50 lei, are ca temă a XV-a Adunare generală trienală a Consiliului internaţional de vînătoare.

Marca reprezintă vestitul tablou al lui N. Grigorescu, „Dragoş şi zimbrul", avînd un format de 54 x 33 mm şi este tipărită în patru culori.

SFATURI PRACTICE ÎN... PILULE

● **Ştiţi cum puteţi înfrăgezi o pasăre bătrînă? Frecînd-o cu zahăr tos după ce a fost tăiată, ori dîndu-i să „bea", înainte, de tăiere un păhărel de rom, alcool, sau coniac.**

● **Conservaţi cîteva zile carnea proaspătă, acoperind-o complet cu untură fierbinte.**

● **Tocana prea sărată se „repară" adăugîndu-i cîteva felioare de cartofi cruzi sau o linguriţă de zahăr.**

● **Aţi scos prăjitura din cuptor înainte de a se fi copt? Nu vă necăjiţi. Ţineţi-o în lapte rece, apoi puneţi-o din nou la cuptor, supraveghind-o.**

● **Prăjitura nu se va arde dacă sub tava aşezată în cuptor veţi pune un strat de sare.**

● **Laptele dulce este un excelent remediu contra arsurilor.**

● **Afinele simple ori pregătite sub formă de compot sau dulceaţă sînt un bun medicament în tratamentul colitei şi enteritei.**

● **Doriţi să răciţi iute vinul pe vreme de caniculă? Puneţi sticlele într-o găleată cu apă rece în care aţi dizolvat sare de bucătărie sau azotat de amoniu.**

● **Prăjitura caldă o tăiaţi aspectuos folosind un cuţit cu lama fină, pe care după fiecare tăietură îl treceţi printr-un vas cu apă rece.**

CALEIDOSCOP SPORTIV

● Echipa de fotbal a Franţei, care s-a calificat pentru jocurile olimpice din Mexic, este posibil să nu participe totuşi la acest important turneu. Motivul? „Nu e vorba de cheltuieli, cum s-a crezut, a spus recent colonelul Crespin, directorul sporturilor, ci de o... incertitudine. Vom putea alinia o echipă de calitate care să facă cinste Franţei? Aceasta e problema pe care o studiem încă..."

● Unul dintre jucătorii de bază ai reprezentativei de fotbal a Ungariei este faimosul centru atacant Albert, după cum Streltov e socotit un pion principal al echipei U.R.S.S. După cum se ştie, la Budapesta echipa maghiară fără Albert a cîştigat cu 2—0, în vreme ce reprezentativa U.R.S.S. l-a avut pe Streltov în centrul liniei de atac. La Moscova, acesta din urmă a fost absent, în timp ce Albert a apărut pe postul lui, dar Ungaria a pierdut cu 3—0. Ziarul francez L'Equipe se întreabă, în glumă: nu cumva şi.. din această cauză?

● Boxerii profesionişti din cadrul categoriilor semigrea şi grea vor purta la meciurile viitoare pentru campionatele Europei mănuşi de 8 uncii, (226 gr) în loc de 6 uncii (168 gr) ca pînă acum. Această hotărîre luată recent, la propunerea preşedintelui Federaţiei britanice de box, se bazează pe constatarea medicilor că puterea unei lovituri cu mănuşi de 6 uncii este cu mult mai mare decît cu mănuşi de 8 uncii.

● Cîtă exigenţă... vestimentară se acordă sportivilor care vor merge la jocurile olimpice din Mexic se poate deduce şi din faptul că, recent, François Missoffe, ministrul sporturilor din Franţa, a vizionat costumele purtate de către doi campioni manechini tocmai spre a-şi da seama cum vor arăta atleţii francezi în ţinută de defilare şi în... ţinută de oraş.

● La ultimul său congres ţinut la Londra, „Federaţia internaţională a pietonilor" a cerut instituirea „Zilei internaţionale a accidentaţilor pe drumuri şi pe pistele automobilistice".

● Una dintre celebrităţile boxului european de acum două decenii, Charles Humez, care a împlinit de curînd 41 de ani, absentînd multă vreme din lumea sportului cu mănuşi va... reintra pe ring! Dar nu ca boxeur, ci, de data aceasta, ca antrenor al clubului Mericonst-sous-Lens.

103 ANI DE LA PRIMA EXPOZIŢIE NAŢIONALĂ

Luna mai, anul 1865. O mulţime imensă ţşi făcea drum către locul unde se află astăzi piaţa Obor. Toţi erau bucuroşi. Unii citiseră în ziarele vremii, alţii aflaseră din om în om că în ziua de 20 mai se va deschide prima „Mare expoziţiune naţională". După numai 6 ani de la Unirea Principatelor, organizarea unei asemenea expoziţii era un lucru remarcabil.

Toate ziarele, oamenii progresişti ai timpului au salutat cu entuziasm această primă expoziţie naţională. Citim în „Itineratul expoziţiunei" următoarea însemnare, apărută sub semnătura lui P. S. Aurelian, unul dintre organizatori: „Pentru prima oară, locuitorii Capitalei au avut fericirea să intre într-un local în care să poată afla o parte din productele ţării, să examineze ei înşăşi maşini şi instrumente agricole, animale, ţesături şi obiecte de artă. Fiecare a putut observa cu cîtă voinţă voiau toţi, mari şi mici... să vadă obiectele expuse... Aceasta este o dovadă că ei adoptă cu cea mai mare înfocare toate instituţiile care pot contribui la dezvoltarea economică şi intelectuală a ţării, aceasta dovedeşte că românului îi trebuieşte numai cîrmaci buni pentru ca să poată ajunge, în prea puţin timp, la un grad însemnat de dezvoltare".

Cel care a dispus deschiderea acestei expoziţii a fost însuşi Domnitorul Al. I. Cuza, iar organizatorii principali — profesorul Ion Ionescu de la Brad şi P. S. Aurelian.

VĂ PREZENTĂM
cîteva din produsele întreprinderilor Ministerului Economiei Forestiere

Un produs nou, modern şi atrăgător, care va aduce în apartamentul dv. o notă desăvîrşită de confort şi bun gust.

Linia suplă precum şi multiplele posibilităţi de utilizare a pieselor fac din „Camera combinată CIBIN" o garnitură care nu trebuie să lipsească din nici un cămin. Camera combinată CIBIN are următoarea componenţă:

Dulap combinat cu oglindă	lei 2 432	Canapea extensibilă	lei 2 805
Dulap cu două uşi	lei 1 351		lei 3 003
Masă extensibilă	lei 677		lei 3 199
Măsuţă fantezie	lei 274		
Fotoliu (se livrează cu 2 fotolii)	lei 766	Scaun Olt (se livrează cu 4 scaune)	lei 248
	lei 809		lei 261
	lei 851		lei 274

Preţurile la canapea, fotolii şi scaune oscilează în funcţie de calitatea stofelor.

Garnitura de hol NORMA, suplă, elegantă, modernă, este un produs superior pe care îl recomandăm atenţiei dumneavoastră.

Avînd o construcţie simplă şi dimensiuni convenabile, garnitura de hol NORMA îndeplineşte toate condiţiile unui produs superior.

Preţ de vînzare: CANAPEA EXTENSIBILĂ: 1951 lei.
FOTOLII (2 buc.): 1 200 lei.
MASUŢA: 258 lei.

Doriţi să înzestraţi apartamentul dv. cu o bucătărie modernă?

Bucătăria MODUL răspunde tuturor exigenţelor funcţionale şi estetice. Se poate livra în ansamblu — 16 corpuri componente cu utilităţi diferite, masă şi trei scaune suprapozabile — sau în piese separate, după dorinţa dv. Prin simpla alăturare şi suprapunere a corpurilor componente se pot realiza diferite combinaţii ale garniturii MODUL corespunzătoare spaţiului destinat bucătăriei. Preţurile de vînzare ale corpurilor componente oscilează între 214 lei şi 706 lei. Preţul de vînzare al mesei este de lei 161 iar al celor trei scaune suprapozabile 139 de lei.

Pentru copiii dumneavoastră cumpăraţi „Pupitrul şcolar", un produs deosebit care oferă confortul atît de necesar în timpul studiului. Avînd dimensiuni convenabile, „PUPITRUL ŞCOLAR" se poate uşor integra în aranjamentul general al apartamentului dv.
Preţ de vînzare: 418 lei — furniruit cu fag
446 lei — furniruit cu nuc

AGRICULTURA PE GLOB

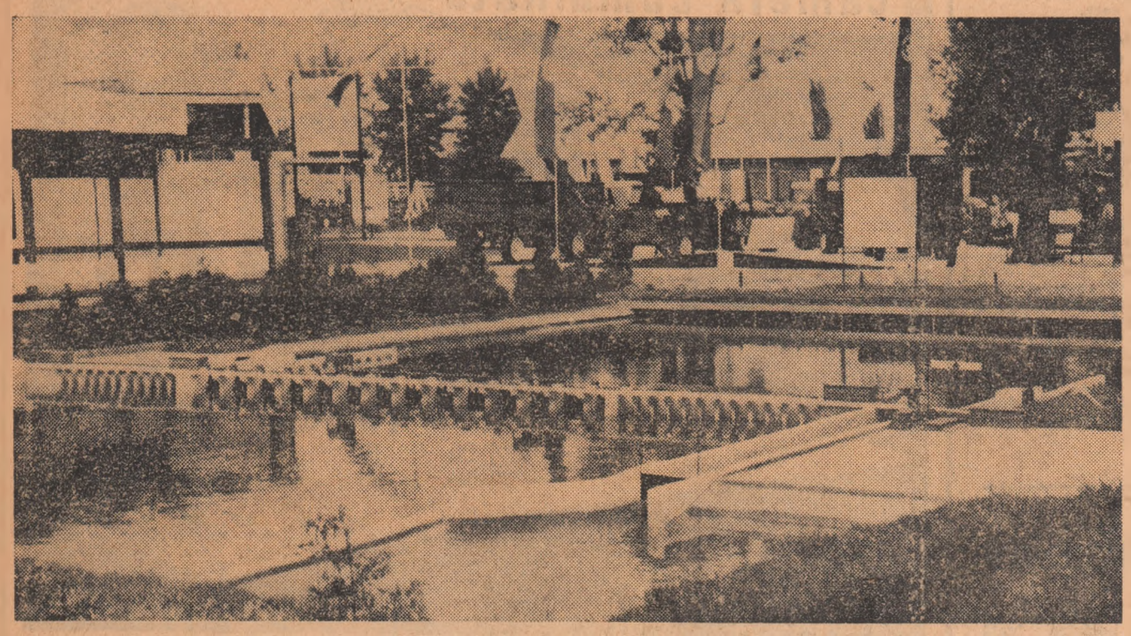

Însemnări din R. S. F. Iugoslavia

HIDROSISTEMELE DE PE DUNĂRE

Fotografia de mai sus reprezintă macheta Sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier. Așa cum se poate observa, această machetă nu este realizată în laboratorul proiectanților, ci chiar pe teren — pe terenul din incinta Tîrgului internațional agricol de la Novi Sad. Prezentată în aer liber, bineînțeles la proporții reduse, macheta a oferit vizitatorilor tîrgului, recent încheiat, o imagine grăitoare despre această construcție uriașă care, după cum se știe, se execută în comun de România și Iugoslavia.

Împreună cu Ion Marina, de la Radio Novi Sad, am văzut și alte machete și am urmărit materialele documentare din cadrul pavilionului „Energo-proiect" privind desfășurarea lucrărilor de pe șantierele hidrosistemelor de pe Dunăre, cum sînt numite aici. Introducerea în temă ne-a făcut-o, cu multă amabilitate, Xenia Neimarevici, inginer principal pentru documentația tehnico-economică de la Direcția pentru construirea centralei hidroelectrice de la Porțile de Fier.

Obiectivul principal al hidrosistemului de la Porțile de Fier este barajul gigantic — lung de circa 450 m și înalt de 56 m. Acțiunea retenției provocată de acest baraj se va resimți în apele dinspre amonte pe distanțe de sute de km. Lacul de acumulare ce se va crea în spatele barajului va cuprinde o suprafață de 170 km². El va reprezenta o importantă sursă de irigare a terenurilor riverane.

Interlocutoarea noastră ne informează că pe malul iugoslav, ca și pe cel românesc, imediat lîngă baraj, se construiește cîte o centrală, fiecare cu cîte 6 agregate, cu puterea instalată totală de 2 050 MW. Aceste centrale pot să producă anual, în medie, 11,3 miliarde KWh energie electrică. Ecluzele pentru navigat, dispuse pe ambele maluri la capătul barajului, vor asigura o capacitate de tranzit de patru ori mai mare față de cea a actualei strîmtori de la Porțile de Fier. Dimensiunile ecluzelor — 310 m lungime, 34 m lățime și 4,5 m adîncime — vor permite circularea vaselor cu o încărcătură de pînă la 5 000 de tone.

Șantierul de la Porțile de Fier a mobilizat multe forțe de lucru. La lucrările sale de pregătire, de pildă, au cooperat circa 140 de întreprinderi din Iugoslavia. Și acum participă numeroase întreprinderi. Se lucrează la executarea ecluzei, a centralei electrice și a celor trei baraje deversoare. (Aflăm, totodată, că pe malul românesc se lucrează la ecluze și la sala de mașini). Pînă la sfîrșitul anului se vor turna de fiecare parte cîte un milion m³ de beton. În curînd, se va începe montarea utilajului electrotehnic și hidromecanic ce se fabrică în România. Am mai notat că în anul viitor, prin începerea turnării betoanelor, se va trece la stăvilirea apelor Dunării.

Între constructorii români și cei iugoslavi există o permanentă colaborare. Încă de la întocmirea proiectelor, care se revizuiesc periodic de ambele părți, specialiștii celor două țări se consultă asupra soluțiilor tehnice ce se aplică pe teren, iar constructorii se ajută între ei, pentru ca lucrul să nu conteneacă nici o clipă. În prezent se stabilește și modul de transmitere reciprocă, în caz de nevoie, a curentului electric. Aceste legături de ordin tehnic de pe șantierul de la Porțile de Fier reprezintă o verigă prin care se dezvoltă colaborarea economică și relațiile de bună vecinătate în interesul popoarelor noastre.

★

Pe Dunăre în sus întîlnim Hidrosistemul D.T.D. care, prin dimensiunile sale, este considerat ca unul din cele mai mari sisteme de acest fel din lume. Despre această vastă lucrare hidroameliorativă din cîmpia Voivodinei am mai informat cititorii noștri. Am vrea să subliniem aici doar noutățile intervenite în desfășurarea lucrărilor, aflate la o conferință de presă organizată în perioada Tîrgului de la Novi Sad, de la directorul general al Hidrosistemului D.T.D. — Dragoliub Gvozdenaț.

Din cei 570 de km cît va măsura canalul principal ce va tăia Dunărea, Tisa și din nou Dunărea, 360 sînt gata. S-au excavat peste 100 milioane m³ de pămînt. În Bacika, lucrările sînt mai avansate. În același timp, au fost efectuate 12 baraje, 6 ecluze, 72 de poduri, 2 stații mari, precum și 74 de diferite alte obiective. În 1972, cînd se va încheia și rețeaua de canale secundare, 760 000 ha vor fi ferite de pericolul inundațiilor sau de excesul de umiditate și se va putea iriga o suprafață de 400 000 de ha teren arabil.

Preocupările tehnicienilor din cadrul Hidrosistemului D.T.D. se îmbină acum cu cele ale economiștilor, care studiază posibilitățile de utilizare cît mai rațională a potențialului economic rezultat atît prin desecarea terenurilor mlăștinoase și introducerea apei pe ogoare, cît și prin noile condiții de transport pe canalele ce vor deveni navigabile. De asemenea, se studiază și posibilitatea apariției și dezvoltării unor noi ramuri industriale în această zonă cunoscută pînă nu de mult ca avînd caracter agricol.

Vasile CIAUȘU

PLANTELE AU UN „SISTEM NERVOS"?

Expresia „sistem nervos" s-ar părea că se referă numai la regnul animal. Reprezentanții acestuia au creier, măduvă a spinării, nervi și mușchi încît ne-am obișnuit să asociem noțiunea de sensibilitate și mișcare numai cu animalele. Cu toate acestea, multe plante posedă ceva analog cu sistemul nervos. Astfel, mimoza senzitiva acționează destul de repede la o lumină bruscă: frunzele ei încep să se strîngă una după alta. Această plantă gingașă poate fi adormită ca un iepure sau un șoarece. Este deajuns pentru aceasta să se pună o bucată de vată muiată în eter lîngă tulpină și să se acopere planta cu un clopot de sticlă. După un timp, dacă se îndepărtează clopotul și mimoza este atinsă, ea nu reacționează.

Circeii mlădioși ai viței de vie, ai mazărei, fasolei ș.a. sînt la fel de sensibili ca pielea omului. La o excitație, un asemenea circel se îndoaie pînă ce formează un ochi. Apoi, din capul circelului sînt transmise semnale tuturor celulelor lui și, curînd, din acest ochi se formează o spirală elastică ce întinde tulpina plantei.

Circa 300 de specii de plante sensibile se hrănesc cu gîze, muscuțe, țînțari și chiar broaște. O plantă deosebit de primejdioasă pentru insecte este roua cerului (Drosera).

Cercetări minuțioase au dovedit că mișcările frunzelor sînt legate de presiunea din interiorul celulelor. Conform ipotezei omului de știință sovietic prof. I. I. Gunar, sistemul excitabil al plantelor este foarte asemănător cu sistemul nervos al animalelor. Ca organe de recepție servesc vîrfurile rădăcinilor, lăstarii, prelungiri plasmice în pereții exteriori ai țesutului cortical. Iritația și semnalele de dirijare au loc în parenchim și pe căile libriforme. S-a dovedit chiar existența unei conductibilități bioelectrice rapide, asemănătoare impulsurilor nervoase la crab sau caracatiță. Totuși, nu s-a descoperit încă exact cum se transmit semnalele la plante. În prezent se studiază în acest scop mișcarea ionilor de potasiu marcați în vacuole și citoplasmă și în spațiul intercelular, modificarea conductibilității pereților celulelor ș.a.

AGENDĂ ȘTIINȚIFICĂ

FITOTRONUL DE LA STOCKHOLM

Fitotronul este destinat după cum se știe, studierii comportării plantelor în condiții de medii diferite. Suprafața totală destinată cultivării plantelor în fitotron este de 192 m²; sînt amenajate două sere a cîte 92 m², cu aer condiționat, șase camere a cîte 8,7 m² cu climat dirijat și lumină artificială, trei camere întunecoase a cîte 8,7 m² cu aer condiționat, o cameră de 12 m² cu lumină artificială și umiditate dirijată, două camere a cîte 14 m² cu temperatură stabilă și două camere de 9 și 4 m² cu temperatură scăzută.

Instalațiile pentru condiționarea aerului, compresoarele și alte aparate sînt amplasate la subsol, sub încăperile respective. Randamentul maxim al instalației pentru alimentare cu aer este de 20 mii m³/oră. Aerul, avînd temperatura și umiditatea stabilite prin comandă program pătrunde în încăperea corespunzătoare cu viteza de 0,2 m/oră, astfel încît indicii pot fi modificați de 300 de ori pe oră.

Sursele de lumină sînt separate de încăperea în care se cultivă plantele, printr-un tavan de sticlă, aerul fiind răcit de o instalație specială. Prin aceste încăperi și prin spațiile în care sînt amplasate sursele de lumină trec în fiecare oră cîte 250 tone de aer, a cărui viteză maximă de răcire este de 400 mil. cal./oră. Temperatura este menținută în limitele 0—40°, iar în camerele reci, pînă la — 25°. În două sere, cu orientare sudică, cu pereții și tavanul din sticlă, ziua temperatura poate fi reglată în limitele 15—30°, iar noaptea — 10 — 25° cu precizia de ± 0,5° în condițiile umidității relative constante de 75 la sută.

În sere cu aer condiționat, lumina de zi poate fi înlocuită parțial cu lumina artificială. Peretele din sticlă poate fi înlocuit, iar sursele de lumină pot fi, de asemenea, mișcate automat.

Noua cameră cu climat dirijat, formează trei blocuri, avînd fiecare cîte două camere cu lumină artificială și una întunecată. Temperatura și umiditatea în bloc sînt întotdeauna aceleași, fiind reglate de o instalație specială. Temperatura se modifică în limitele 5 — 40° cu precizia de ± 0,2°, iar în ceea ce privește umiditatea — în limitele 75 — 95 la sută. În camere cu umiditatea relativă dirijată, aceasta oscilează între limite mai largi, decît în alte camere, la temperatura de 5 — 40°.

În toate încăperile se pompează prin conducte apa deionizată, aer comprimat și soluție nutritivă standardizată.

Instalațiile centrale de dirijare, ca: instalația de lumină, de climat etc., se află la centrul de comandă unde se înregistrează temperatura, umiditatea și iluminarea. Există de asemenea o instalație de semnalizare a neregulilor în funcționarea întregului utilaj.

E interesant de știut că, în cursul nopților și în zilele nelucrătoare, semnalele se transmit prin telefon la domiciliul celor în drept.

N. DIMITRIU

„Registrul de socoteli" este după cît se pare definitiv sortit dispariției. Locul lui va fi luat de contabilitatea mecanografică — sistem care a dovedit că oferă conducerii științifice a agriculturii posibilități foarte mari de calcul

ecouri

ENIGMA PACIFARINEI A FOST DEZLEGATĂ

Ce reprezintă puterea de rezistență a organismului? De ce unii oameni se îmbolnăvesc mai ușor decît alții? De ce unele organisme rezistă fără medicamente și vaccinuri la microbi?

Medicii sînt de părere că întîlnirea bacilului cu un individ vulnerabil nu duce în mod automat la îmbolnăvire. Bacilul reprezintă o condiție necesară, dar nu suficientă.

Acum 40 de ani, un grup de medici de la Institutul Rockefeller din New York, în frunte cu dr. Leslie Wester, au încercat să stabilească dacă puterea de rezistență nu este cumva ereditară. Încrucișînd șoareci și selecționîndu-i, ei au încercat să transmită generațiilor următoare rezistența părinților. Deși au confirmat ideea inițială, rezultatele obținute nu au fost concludente.

Pe lîngă factorul ereditar mai intervenea „ceva" care le scăpa din vedere oamenilor de știință. Experimentatorii și-au concentrat atenția asupra hranei șoarecilor. Au căutat să vadă dacă nu există vreo corelație între aceasta și apariția forței de rezistență.

Experiențele au fost reluate într-o nouă variantă de dr. Howard Schneider, un elev al lui Wester. Pentru noile experiențe, el a folosit nu șoareci selecționați, ci luați la întîmplare, pe care i-a infectat cu salmonella, care provoacă febră tifoidă la șoareci. O parte din animalele de experiență au fost hrănite cu hrană naturală conținînd mult grîu, o altă parte — hrană sintetică. Diferența a fost vădită: șoarecii hrăniți cu grîu au rezistat la salmonella.

Concluzia? Hrana naturală conține factorul de rezistență căutat. Dar analiza chimică a grîului a fost făcută de mult și cu mare precizie. Fiecare varietate este cunoscută pînă în cele mai mici amănunte și nu s-a găsit nici un factor de rezistență.

Schneider și colaboratorii săi au început atunci să „prăpădească" tone de grîu. În sfîrșit, în farfurioara de sticlă au rămas cîteva pete microscopice, colorate în roșu aprins și albastru. Cantități infime din acestea, amestecate în hrana sintetică a șoarecilor, au transmis organismului animalelor forța de rezistență suficientă ca să lupte cu febra tifoidă.

Așa s-a născut pacifarina — enigmatica substanță chimică, despre care se presupune că va face o adevărată revoluție în practica medicală. Ce se știe astăzi despre pacifarină și ce se așteaptă de la ea?

Pacifarina (sau mai bine zis pacifarinele, pentru că există temei să se creadă că diferite variante ale acestei substanțe sînt conținute în majoritatea alimentelor) nu reprezintă un element nutritiv. Este mai degrabă „un produs secundar" format prin „infectarea" grîului.

Cînd grîul se coace sau cînd proteina „fermentează", înainte de a se usca în scopuri comerciale, ele intră în interacțiune cu bacteriile aerobe, inofensive pentru organism. Întîlnirea bacteriilor cu masa nutritivă provoacă reacții chimice complicate, a căror urmare este formarea unei cantități infime de substanță organică. Aceasta acționează într-un mod stimulator asupra procesului îmbolnăvirii.

Deocamdată, structura chimică a pacifarinei nu este cunoscută. Cantitățile izolate nu sînt suficiente pentru caracterizarea ei deplină. Prin acțiunea sa, ea nu seamănă cu nici unul din preparatele medicale cunoscute, pentru că nu poate distruge agentul care provoacă îmbolnăvirea.

Pacifarina nu este nici vaccin, nici vitamină. Cînd ajunge în organism ea împiedică, pur și simplu, interacțiunea dintre bacilul care provoacă boala și organismul atacat, obligîndu-le la o coexistență neagresivă.

E lesne de înțeles ce efect favorabil ar avea pentru practica medicală aplicarea rațională a pacifarinei. Astăzi luptăm cu bolile fie distrugînd agenții lor cu ajutorul medicamentelor și al vaccinurilor, fie creînd piedici rezistenței sub formă de măsuri sanitare spre a despărți pe om de bacil. Pacifarina oferă o variantă mult mai simplă: adaptarea tacită a unuia la celălalt. Nici unul nu-l învinge pe celălalt. Ambele organisme — cel care atacă și cel atacat — se pot ciocni, dar rezultatul nu va fi o boală. Mai mult, chiar în perioada coexistenței pașnice, organismul atacat are posibilitatea să se înarmeze liniștit cu cantități suficiente de mijloace împotriva inamicului, în caz că factorul rezistență își pierde puterea. Iar aceasta reprezintă un vaccin cu mult mai puternic decît cele obișnuite.

Fără îndoială că metoda de stimulare a forței de rezistență a organismului va da rezultate. În loc să folosim preparate puternice și insuficient studiate pentru combaterea bolilor contagioase vom administra structuri chimice „naturale" care și-au dovedit eficacitatea în decurs de milioane de ani — structuri datorită cărora organismele vii au rezistat tuturor capriciilor naturii și în toate etapele procesului de evoluție.

OAMENI, LOCURI, OBICEIURI

WAICUROS — FIII LUNII

O mulțime de waicuros s-au aruncat în apă ajungînd pînă la noi. Unii s-au urcat în barcă cu riscul de a o răsturna. Timp de două zile, cît am călătorit pe apele lui Rio Ocamo numeroși indieni ne-au întîmpinat în același fel. Bărbații sînt ceva mai înalți de un metru și jumătate, iar femeile și mai scunde. Umblă aproape goi și cu capetele acoperite cu desene roșii și negre. Ne-am adunat cu toții pe o potecă din pădure și, curios lucru, noi am fost cei care am deschis coloana. Un waicuro nu trece niciodată înaintea unui nou venit, convins că dacă ar lăsa urme, aceasta i-ar atrage nenorociri.

Înaintăm pe o distanță de aproape un kilometru și pătrundem în „capuno" — sat waicuro, de formă rotundă. Aici totul este foarte primitiv. O clipă îmi trece prin minte că poate n-am să mai ies niciodată de aici.

Sub acoperișul mare comun, vreo 20 de familii s-au instalat în jurul focurilor. În centrul platformei, în cenușă, mai fumegă încă oasele unui copil mort, ars cu cîteva ore în urmă. După cîtva timp, cineva va strînge oasele, le va sfărîma transformîndu-le în pulbere, pe care, conform tradiției și ritualurilor tribului waicuro, toate neamurile și prietenii defunctului o vor mînca cu banane.

Am petrecut o lună întreagă printre membrii tribului waicuro. Am vizitat diferite familii de-ale lor, însoțit de părintele Luigi Coco și venezueleanul Edgard Gonzales Nino, singurii adevărați cunoscători ai acestor oameni sălbatici. Mi-am stabilit baza la vărsarea lui Rio Ocamo în Orinoco. Aici sosise și își crease misiunea, cu 20 de ani în urmă, părintele Coco.

Waicuros, sau fiii Lunii, cum își spun ei, sînt, în ce privește tradițiile, cel mai primitiv trib de pe pămînt. Aceasta se datorește în mare măsură amplasării geografice a teritoriului pe care îl locuiesc — văi și munți, acoperiți cu păduri dese, care ar putea descuraja chiar și pe cel mai înflăcărat explorator. În timpul cît am trăit printre waicuros am reușit să descopăr unele laturi interesante din viața lor.

Morala lor pare poate discutabilă pentru mentalitatea noastră, dar ea este capabilă să laude binele și să pedepsească răul. Waicuros mănîncă oasele rudei decedate, pentru ca spiritul acesteia să-și găsească liniștea și împăcarea, pentru ca sufletul ei să fie liber și să se odihnească în „casa tunetului". Dacă cineva a ucis sau a comis vreo faptă urîtă, el se izolează ca să-și ispășească păcatul.

Membrii tribului nu cunosc agricultura, nici nu se îndeletnicesc cu creșterea animalelor, în afară de cîini. Ei se hrănesc cu banane, pe care le culeg din pădure și cu carne pe care și-o asigură vînînd cu arcul și arme primitive păsări, șerpi și animale mici.

Waicuros trăiesc într-o climă mai proastă decît cea de la tropice. Căldura și umezeala sînt enervante, iar insectele atacă fără întrerupere.

Teritoriul pe care îl locuiesc este fără limite, dar ei trăiesc în această zonă neexplorată de pe cursul superior al Orinocului, la frontiera dintre Venezuela și Brazilia, în așanumita „lume pierdută". Waicuros nu știu ce înseamnă banul. Am reușit să fac și eu cîteva trocuri, oferindu-le mărgele de sticlă colorată. În general schimbul se face în natură.

Viața acestor oameni este plină de superstiții. Nu rostesc decît numele copiilor mici, fiind convinși că dacă ar pronunța numele unui adult, aceasta i-ar atrage o nenorocire. Dacă un copil se naște foarte mic, el este sugrumat. Aceeași soartă îi așteaptă și pe gemeni. De cele mai multe ori moartea soțului înseamnă și sacrificarea soției. Ca și alți indieni, waicuros își rad complet capul, înfățișînd în felul acesta Luna. Waicuro înseamnă și „om care ucide", dar în realitate membrii acestui trib sînt oameni buni și blajini.

Valter BONATTI
(din revista „Epoca")

CARNET ECONOMIC

Consumul mondial de îngrășăminte chimice: tendințe de creștere

Consumul mondial de îngrășăminte chimice a marcat în anii 1961—1966 un spor anual de circa 10 la sută față de sporul anual de 7 la sută din deceniul 1950—1960. Din 1956 încoace, consumul de azot s-a triplat și astăzi azotul reprezintă 40 la sută din totalul îngrășămintelor folosite. În aceeași perioadă, consumul de P_2O_5 și de K_2O s-a dublat.

Pentru a putea satisface cerințele mereu crescînde, fabricile de îngrășăminte au prevăzut, pentru viitorul apropiat, sporuri mari de producție. S-au făcut estimații potrivit cărora în 1971 totalul mondial de substanțe nutritive din îngrășămintele chimice ce se vor produce se va ridica la 109 360 000 tone. Din acestea, 49 280 000 tone vor fi azot, 33 330 000 de tone P_2O_5 și 26 750 000 de tone K_2O. Țările dezvoltate care produc astăzi 90 la sută din îngrășăminte, în 1971 vor produce 82 la sută din totalul fertilizanților.

Vor avea loc schimbări și în ce privește cererile, respectiv preferințele, pentru unele sau altele din îngrășăminte. Astfel se prevede că în 1971 ureea va reprezenta peste 21 la sută din totalul producției de îngrășăminte azotoase; în schimb, sulfatul de amoniu, care astăzi reprezintă 20 la sută, va scădea la 10 la sută. Azotatul de amoniu, a cărui pondere este astăzi 33 la sută, din totalul îngrășămintelor cu azot, va scădea în 1971 la 24 la sută. Superfosfatul, care reprezenta cîndva 63 la sută din totalul îngrășămintelor fosfatice fabricate, va descreste pînă la 27 la sută. În 1971, îngrășămintele complexe vor acoperi 50 la sută din totalul producției fosfatice.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciaușu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000